

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

12/2020

Con hãy biết rằng: Bất cứ hành vi tốt lành nào con làm cho bất cứ ai, Ta đều chấp nhận như thể con làm cho chính Ta (NK 1768).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 12/2020

TÒA GIÁM MỤC GIÁO PHẬN ĐÀ LẠT
9 Nguyễn Thái Học, P. 1, Tp. Đà Lạt

THƯ NGỎ KÊU GỌI CẦU NGUYỆN CHO SỰ HIỆP NHẤT TRONG CÙNG MỘT ĐỨC TIN

Đà Lạt, ngày 12 tháng 11 năm 2020

Kính gửi: Quý Cha,
Quý Tu Sĩ nam nữ,
Quý Ông Bà Anh Chị Em giáo dân
trong Gia đình Giáo phận.

Kính thưa cộng đoàn dân Chúa,

1. Thời gian qua trong Giáo phận Đà Lạt chúng ta, xảy ra một số những xáo trộn nghiêm trọng trong đời sống đức tin của người tín hữu, do những *video clip* của Nhóm Trừ Quỷ Bảo Lộc mệnh danh là “Tiếng nói sự thật” với nhiều sai lạc trầm trọng về mặc khải và giáo lý đức tin, như đã được cẩn thận nêu lên trong các Thông cáo và Thư Mục vụ của Tòa Giám mục vào các ngày 06/06/2020, 14/09/2020, 07/10/2020.
2. Sự việc trở nên nghiêm trọng và nguy hiểm hơn nữa cho đức tin của người tín hữu khi cha Đaminh Nguyễn Chu Truyền đã tự ý rời khỏi Đan viện Châu Sơn ngày 30/10/2020 để đến ở nhà mà nhóm gọi là “nhà Chúa Cha” do anh chị Quảng Thương xây dựng, và Cha Đaminh công khai tuyên bố quyết định dứt khoát vâng theo ý Chúa Cha qua chị Thương chứ không tuân phục Giám mục bản quyền.
3. Cha Đaminh cho biết chị Thương truyền ý Chúa Cha là: từ nay cha Đaminh đặt tay chữa lành và trừ quỷ mà không phải xin phép Giám mục nữa, và coi đó là ơn đặc biệt Chúa ban riêng cho cha Đaminh, không nằm trong chức thánh linh mục.
4. Đứng trước những sai lạc và thái độ nghiêm trọng như vậy của nhóm trừ quỷ Bảo Lộc, qua thư ngỏ này, tôi tha thiết kêu mời mọi thành phần dân Chúa trong Giáo phận Đà Lạt, từ quý cha, quý cộng đoàn tu sĩ nam nữ, đến quý giáo xứ, các đoàn thể đạo đức, các gia đình trong toàn Giáo phận, một lòng một ý cùng với tôi, làm tuần cửu nhật, kể từ Chúa nhật 15/11/2020,

để cầu nguyện cho sự hiệp nhất trong cùng một đức tin tông truyền,

như ước nguyện tha thiết của chính Chúa Giêsu trong lời nguyện hiến tế: “*Xin cho chúng được hoàn toàn nên một*” (Ga 17,21-23).

Xin cảm ơn quý Cha, quý Tu sĩ nam nữ và tất cả quý Ông Bà Anh Chị Em.

Xin cũng cầu nguyện cho tôi.

Đaminh Nguyễn Văn Mạnh
Giám Mục Giáo Phận Đà Lạt

Ngày 12/11/2020, Đức Cha Đaminh Nguyễn Văn Mạnh, Giám mục Giáo phận Đà Lạt đã ra một thư ngỏ kêu gọi cầu nguyện cho sự hiệp nhất trong cùng một đức tin trong giáo phận. Theo thư ngỏ thì chuyện xảy ra đã lâu và Tòa Giám mục Đà Lạt cũng đã nhiều lần lên tiếng vào ngày 6/6, 14/9 và 7/10 về nhóm trừ quỷ được mệnh danh là “Tiếng nói sự thật”.

Theo thư ngỏ thì sự việc trở nên nghiêm trọng hơn khi cha Đaminh Nguyễn chu Truyền rời bỏ Đan viện Châu sơn ngày 30/10 và công khai tuyên bố quyết định dứt khoát “vâng theo ý Chúa Cha qua chị Thương chứ không tuân phục Giám mục bản quyền”. Cha Đaminh cũng cho biết chị Thương truyền ý Thiên Chúa Cha là: từ nay cha đặt tay chữa lành và trừ quỷ mà không phải xin phép Giám mục nữa, và coi đó là ơn đặc biệt dành cho ngài.

Như thế sự việc trở nên nghiêm trọng vì cha Truyền đã tin rằng lời nói của chị Thương là lời nói của Thiên Chúa Cha. Nghiêm trọng vì Đức tin đặt sai chỗ vì tin vào lời nói của một người là chị Thương và tin chị nói lời của Thiên Chúa Cha. Ở đây chúng ta lại thấy điều vẫn xảy ra ở nhiều nơi, nhất là ở Việt Nam. Một người tự xưng mình đã nghe lời Thiên Chúa và nói cho người khác như là Thiên Chúa nói, trường hợp này là mạo danh Thiên Chúa Cha.

Hành động của nhóm này vẫn là chữa lành và trừ quỷ. Trước đây phong trào Lòng Chúa thương xót nổi cộm với ơn chữa lành và trừ quỷ trong khi thánh Faustina thì nhấn mạnh đến chữa lành người tội lỗi. Thiên Chúa không ngừng ban ơn cho chúng ta, ban ơn trên linh hồn và thân xác chúng ta. Ban cho ơn phần xác thì có ích gì nếu người đó mất linh hồn. Được cả thế gian mà xuống hỏa ngục thì được lợi ích gì? Cuộc sống mà giành giật ở trần gian thì có thể làm cho người ta mất hưởng đi đến cuộc sống vĩnh hằng. Trong khi lo cho cơm áo gạo tiền của cuộc sống hiện tại, chúng ta không quên đời sống vĩnh cửu, cuộc sống trong cõi phúc vĩnh hằng với Thiên Chúa.

Toà Giám mục Đà Lạt xin mọi người cầu nguyện bằng tuần cửu nhật. Tuần cửu nhật có thể qua đi nhưng việc cầu nguyện không mất đi. Chúng ta hợp ý cầu nguyện cho Địa phận Đà Lạt và cho đức tin của chúng ta..

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

BBT tổng hợp (theo caimon.org)

CHÚA NHẬT II MÙA VỌNG, NĂM B

Thánh Gioan tiên hô rao giảng: "Hãy dọn đường Chúa cho ngay thẳng". Lời của ngài đặt cho ta hai câu hỏi: 1/ Đã có con đường ấy chưa? 2/ Con đường đó có thể đi lại được hay không?

1/ Giữa Chúa và mỗi người chúng ta, đã có một con đường liên lạc nào hay chưa?

Chắc chắn rằng đối với một số người thì chẳng có một con đường nào nối kết họ với Chúa cả. Đó là những người chỉ biết có làm ăn sinh sống, vui chơi, thỏa mãn mọi nhu cầu thể tục. Họ có nhiều con đường lắm, đường dẫn tới chỗ làm ăn, đường dẫn đến chỗ vui chơi, đường dẫn tới những chỗ hẹn hò yêu đương. Nhưng không có con đường nào dẫn họ đến với Chúa cả. Còn đối với chúng ta, chắc là nhiều người nghĩ rằng mình đã có sẵn con đường nối kết với Chúa rồi, đó là con đường đưa ta từ nhà mình đến nhà thờ. Đến nhà thờ là đến với Chúa rồi chứ gì nữa, phải không? Chưa chắc! Đành rằng

đã có con đường dẫn đến nhà thờ, nhưng con đường đó có khi trời mưa ta không đi, có khi vì bận rộn hay vì một thứ gì đó ta ham thích hơn nên ta cũng chẳng thèm đi, và có khi dù ta có đến nhà thờ ta vẫn không gặp được Chúa!

- Như vậy con đường phải có để Chúa và ta có thể gặp nhau là con đường gì?

Thưa là con đường cầu nguyện: đến nhà thờ mà có cầu nguyện thật sự thì mới gặp được Chúa. Khi chưa phải là Chúa nhật hay khi trở ngại không đến nhà thờ được, nhưng nếu ta có cầu nguyện riêng, cầu nguyện ở nhà, cầu nguyện trong mọi biến cố cuộc sống, thì ta vẫn gặp được Chúa. Vì thế trong những tuần Mùa vọng này, ta hãy cầu nguyện nhiều hơn, cầu nguyện sốt sắng hơn. Cầu nguyện ở nhà thờ, cầu nguyện ở nhà riêng, cầu nguyện trước những biến cố của cuộc sống. Khi đã gặp được Chúa trong cầu nguyện, Chúa sẽ chỉ dẫn tiếp cho ta biết phải làm

gì để cuộc sống mình ngày càng tốt hơn.

- Khi mình cầu nguyện sốt sắng thì Chúa sẽ chỉ dẫn mình. Nói như vậy nghĩa là còn một con đường thứ hai nữa: đó là thực hiện thánh ý Chúa. Thánh ý Chúa rất nhiệm mầu, nhiều khi mình không hiểu và không muốn tuân theo. Nhưng luôn luôn thánh ý Chúa là con đường tốt nhất cho mỗi người chúng ta. Chỉ bằng cách đi theo con đường thánh ý Chúa, thì chúng ta mới bình an, hạnh phúc thật. Cưỡng lại thánh ý Chúa, đời mình luôn áy náy, khổ sở.

- Trong Mùa Vọng này, mỗi người chúng ta hãy cố gắng vạch một con đường để Chúa có thể đến với mình và mình có thể đến với Chúa. Con đường đó là cầu nguyện. Hãy cầu nguyện nhiều hơn, cầu nguyện sốt sắng hơn. Khi mình cầu nguyện thì Chúa sẽ chỉ cho mình biết phải làm gì cụ thể hơn nữa trong Mùa vọng này. Đó chính là thánh ý Chúa, hãy cố gắng làm theo sự hướng dẫn của ý Chúa, vì chỉ có làm theo Thánh ý Chúa thì đời mình mới tốt hơn, tâm hồn mình mới bình an vui sướng thật sự.

2/ Còn vấn đề thứ hai nữa: Đã có con đường nối kết ta với Chúa rồi. Đó là cầu nguyện và

theo ý Chúa. Nhưng con đường đó có trở ngại đến nỗi không đi lại được hay không? Dĩ nhiên là có nhiều trở ngại lắm: Nói đến cầu nguyện là tự nhiên ta ngán, ta không quen. Nói đến thánh ý Chúa thì tự nhiên ta cũng ngại, ta muốn làm theo ý riêng mình hơn. Đó là những trở ngại. Nói theo từ ngữ của Gioan Tiễn hô, đó là những chỗ lồi lõm, quanh co, gập ghềnh trên con đường nối kết ta với Chúa. Nhưng xét cho cùng chẳng có trở ngại nào mà ta không thể vượt qua, trừ trở ngại trong chính lòng ta. "Đường đi không khó vì ngăn sông cách núi, mà chỉ khó vì lòng người ngại núi e sông". Nếu cứ ngại như thế mãi thì ta sẽ không gặp được Chúa. Mùa vọng này sẽ qua đi. Lễ Giáng sinh năm nay sẽ trôi đi, cuộc đời của ta thì vẫn chẳng có gì thay đổi tốt hơn. Vì thế ta phải vượt qua mọi e ngại, chiến thắng khuynh hướng ươn lười để suốt mùa Vọng này siêng năng cầu nguyện sốt sắng và tìm hiểu để thực hành thánh ý Chúa. Có như vậy Mùa Vọng này mới hữu ích thực sự và lễ Giáng sinh năm nay mới là dịp Chúa ban tràn trề ơn sủng cho cuộc đời mỗi người chúng ta.

CHÚA NHẬT III MÙA VỌNG, NĂM B

Lời kêu gọi rất rõ của Giáo Hội trong Thánh lễ hôm nay là "Anh em hãy vui lên".

Nhưng có thể vui mừng theo lời kêu gọi như thế chăng? Và lại, trong cuộc sống cũng có nhiều nỗi buồn. Đâu phải bất cứ lúc nào hễ Giáo Hội kêu chúng ta vui lên thì chúng ta vui lên ngay được?

Thiết tưởng ta nên phân biệt cho rõ. Cuộc đời gồm nhiều phương diện lắm khi không hoàn toàn phối hợp hài hòa với nhau. Bởi thế người ta vẫn có thể vui về phương diện này đang khi gặp điều không vừa ý thuộc phương diện khác. Chẳng hạn nghèo mà vui, bị sỉ nhục vẫn vui v.v. Phương diện lúc nào cũng có thể vui chính là phương diện siêu nhiên: vui vì Chúa, vui trong Chúa. Thứ niềm vui này ở tận trong lòng nên bất cứ thứ xáo trộn bên ngoài nào cũng không ảnh hưởng tới nó được.

Tác giả Sách Huấn ca đã viết: mọi việc đều có thời của nó. Có thời để khóc và có thời để cười, có thời để buồn và có thời để vui... Giáo Hội chỉ cho chúng ta biết rằng thời để vui chính là thời bây giờ đây, thời chuẩn bị đón Chúa Giáng sinh. Chúng ta

vui vì Chúa đã "công bố năm hồng ân" (bài đọc I), vì "Chúa đã đoái nhìn phận hèn tôi tớ" của chúng ta (Bài đáp ca) và vì ý Thiên Chúa muốn rằng chúng ta luôn được hân hoan hạnh phúc (Bài Thánh Thư).

LÀM CHỨNG CHO ĐỨC KITÔ

Linh mục Anthony de Mello có kể một câu chuyện sau đây:

Có gia đình kia đi nghỉ hè một thời gian dài bên bờ biển. Ngày nọ, mấy đứa con đang nô đùa, xây những lâu đài bằng cát trên bãi biển, thì có một bà cụ xuất hiện. Tóc bà rối bời trong gió, quần áo bẩn thỉu rách rưới. Bà vừa lảo đảo một mình, vừa cúi nhặt những vật gì đó trên mặt cát rồi cho vào giỏ.

Cha mẹ lũ nhỏ gọi chúng lại và bảo chúng hãy tránh xa mẹ đàn bà đó. Khi đi ngang qua, bà mỉm cười với họ, nhưng mọi người không hề tỏ dấu đáp lại.

Nhiều tuần sau, cả gia đình mới biết rằng đã lâu lắm rồi, người đàn bà ấy đã tự nguyện, làm công việc lượm các mảnh thủy tinh rơi rớt trên bãi biển, để bọn trẻ khỏi bị đứt chân.

"Giữa các người có một Đấng mà các người không biết" (Ga 1, 26).

Sứ mạng của Gioan Tiền Hô là làm chứng cho Sự Sáng đích thật chính là Đức Kitô. Đức Kitô đến để chiếu ánh sáng cho trần gian. Toàn bộ Tin mừng Gioan chỉ là để trả lời cho câu hỏi này: "Giêsu Nagiarét, Người là ai?" Gioan không dùng danh từ Phúc âm mà chỉ dùng từ ngữ "chứng nhân". Động từ "làm chứng" được Gioan nhắc đến 33 lần. Tin mừng Gioan được khai mở bằng lời chứng của Gioan Tiền Hô và kết thúc với minh chứng của Gioan Tông đồ:

"Chính môn đệ này làm chứng về những việc đó và đã viết ra. Chúng tôi biết lời chứng của người ấy xác thực" (Ga 21, 24).

Qua lối sống khổ hạnh khác người, qua lời rao giảng sám hối, và qua lời chứng: "Tôi là tiếng kêu trong hoang địa: Hãy sửa cho ngay đường Chúa đi" (Ga 1, 23) đã minh chứng Gioan là vị Tiền Hô của Đấng Cứu Thế, là chứng nhân của Thiên Chúa. Gioan chỉ đứng ra làm chứng và báo trước ngày Chúa xuất hiện, rồi rút lui vào bóng tối.

Có thể nói, Gioan là người tôi tớ, còn Đức Giêsu là ông chủ,

Gioan là đèn soi, còn Đức Giêsu là ánh sáng, Gioan là tiếng kêu, và Đức Giêsu là lời hằng sống.

Như Gioan, người tín hữu cũng sẽ là chứng nhân cho Đức Kitô trong cuộc sống. Về điểm này, Teihard de Chardin đã ví von rất sống động: "Ánh sáng xuyên qua những áng mây, người ta đoán là có mặt trời trên đó. Nhìn vào đời sống chúng ta mọi người cũng đoán được có Đức Kitô". Bà cụ trong câu chuyện của Cha Mello phản ánh một tấm gương sáng ngời về lòng thương người, luôn quan tâm tới kẻ khác. Cụ sống khó nghèo, âm thầm, hy sinh thời giờ sức lực của mình, để cho niềm vui của người khác được trọn vẹn.

Martin Luther King viết "Chúng ta không chỉ làm chứng bằng lời nói, mà còn làm chứng bằng cuộc sống của mình". Có những tâm hồn dần dần cải hóa nhờ việc làm của ta, nhưng chính ta lại không ngờ tới. J. Basquin nói: "Sống chứng nhân không phải là đuổi theo các tâm hồn, mà là sống làm sao để các tâm hồn chạy theo ta".

Ước gì khi nhìn vào đời sống chúng ta, mọi người cũng có thể nói như đã nói về Thánh Gioan Vianey "Tôi đã thấy Thiên Chúa trong một con người".

CHÚA NHẬT IV MÙA VỌNG, NĂM B

Hai gương mặt nổi bật trong Tin mừng hôm nay là Vua Đavít và Đức Maria. Cả hai giống nhau ở điểm là muốn làm cho Chúa những gì tốt đẹp nhất, nhưng cuối cùng điều tốt đẹp ấy không phải là do hai vị làm cho Chúa mà là đón nhận việc Chúa làm cho mình.

Chuyện của hai vị gợi cho chúng ta một số ý tưởng:

- Thiên Chúa quý chuộng thiện chí của con người. Vì thiện chí nên vua Đavít và Đức Maria được Thiên Chúa chọn.

- Nhưng Thiên Chúa có chương trình của Ngài. Chương trình này vượt quá dự tính của con người.

- Nhờ vâng lời, con người được tham dự vào chương trình của Thiên Chúa và thiện chí của con người được Thiên Chúa nâng lên đến tầm mức kết quả không ngờ.

Chúng ta hãy chuẩn bị đón nhận Chúa bằng cách:

- Trình bày cho Chúa những thiện chí của mình.

- Khiêm tốn thưa với Ngài "Này con là tôi tớ của Chúa"

- Xin vâng theo kế hoạch của Ngài, cho dù có bất ngờ hay vượt quá dự tưởng của mình.

Câu chuyện được thánh Luca kể trong đoạn Tin Mừng này có

phần giống chuyện cổ tích về Cô bé Lọ Lem. Cô Bé Lọ Lem Cinderella nghèo nàn xấu xí bỗng dưng trở thành nàng công chúa cực kỳ xinh đẹp chỉ bằng một cái phất nhẹ chiếc đũa thần của một Bà tiên.

Chúng ta hãy đọc kỹ những mô tả của Thánh Luca về tình trạng "đã là", "đang là" và "sẽ là" của Maria:

- Tình trạng đã và đang là của Maria thì rất tầm thường: một thôn nữ sinh sống ở làng Nadarét vô danh rất ít người biết đến, mang một cái tên khá phổ biến là Maria (nguyên trong Tin Mừng thôi đã có ít là 3 người phụ nữ khác cũng mang tên Maria như thế). Lý lịch của nhân vật thứ nhất trong câu chuyện của Luca chỉ có thể, không như lý lịch của nhân vật thứ hai là Giuse dù sao cũng còn được ghi kèm là "thuộc dòng dõi Đavít".

- Nhưng tình trạng sẽ là của Maria thì khác hẳn: Maria "sẽ thụ thai sinh hạ một con trai và đặt tên là Giêsu". Đứa con đó "sẽ nên cao cả và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đavít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Giacóp đến muôn đời, và triều đại Người sẽ vô cùng vô tận". Cô

thôn nữ tầm thường Maria sẽ là mẹ của Đấng Cứu Tinh thiên hạ.

Chiếc đĩa thần chính là quyền năng của Thiên Chúa: "Đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được". Mà giây phút chiếc đĩa thần vung lên chính là lúc Maria thốt lên lời Fiat. Trong Kinh Truyền tin, chúng ta vẫn đọc "Phút ấy Ngôi Thứ Hai xuống thế làm người". Trước tiếng Fiat, Maria là Cô Bé Lộ Lem, sau tiếng Fiat, Maria trở thành Mẹ Đấng Cứu Thế. Tiếng Fiat nhiệm mầu giống câu thần chú "Vùng ơi mở ra" vậy!

Nhưng Fiat là gì? Fiat không hẳn là "Xin vâng", vì "xin vâng" hàm ý là Maria sẽ đi làm theo ý Thiên Chúa, phần chủ động vẫn là phía con người. Mà nếu như để con người làm thì con người có làm được gì đáng kể đâu. Bàn tay yếu ớt của Cô Bé Lộ Lem làm sao nhặt lựa cho hết mấy thúng hạt đậu. Cô thôn nữ Maria làng Nadarét làm gì được để cứu độ cả thế giới loài người. Đúng hơn, Fiat là "Xin Chúa cứ làm cho tôi", chính Chúa làm chứ không phải Maria làm, phần của Maria chỉ là để cho Chúa làm, bằng chiếc đĩa thần quyền năng của Ngài. Và khi chiếc đĩa thần ấy vung lên, Maria cảm nghiệm "Chúa đã làm cho tôi bao điều cao cả" (Đáp ca).

Tuy nhiên, chúng ta đừng tưởng Maria hoàn toàn thụ động, chỉ ở yên để Chúa làm, vậy thôi. Quả thật, phần cộng tác của Mẹ không nhỏ chút nào: Người muốn một tương lai êm ả, nhưng Chúa làm cho tương lai ấy hoàn toàn đổi hướng với biết bao xáo trộn. Thử tưởng tượng một thiếu nữ mang thai trước khi về nhà chồng. Biết bao rắc rối và khổ tâm. Biết bao khó xử đối với gia đình, với họ nhà chồng và nhất là với người chồng sắp cưới. Để Chúa làm có nghĩa là mình không làm chủ đời mình nữa nhưng giao trọn dòng đời cho Ngài định hướng, miễn sao mọi sự đi đúng chương trình của Ngài. Dù sao, Maria vẫn tin rằng Chúa sẽ hướng đời Mẹ đến chỗ tốt đẹp: "Phận nữ tì hèn mọn, Ngài đoái thương nhìn tới. Từ nay hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc" (Đáp ca).

Chúng ta cũng là những cô bé lộ lem. Thiên Chúa có chiếc đĩa thần kỳ diệu "không có gì mà Thiên Chúa không làm được". Làm thế nào để Thiên Chúa vung chiếc đĩa thần ấy lên cho đời ta được biến đổi? Chúng ta hãy noi gương Đức Mẹ, thưa lên lời Fiat: "Xin Chúa cứ làm cho con".

LỄ THÁNH GIA THẤT

GIA ĐÌNH NADARÉT VÀ GIA ĐÌNH CHÚNG TA

Gia đình Nadarét vừa giống nhưng cũng vừa khác phần lớn gia đình chúng ta:

- Như phần lớn gia đình chúng ta, gia đình Nadarét nghèo. Trong Tin Mừng, ta tìm thấy hai dấu chỉ tình trạng nghèo của các ngài: Khi đến Bêlem, Thánh Gia không đủ tiền để thuê một chỗ trọ trong hàng quán nên phải ở tạm trong hang súc vật; khi đem con đầu lòng dâng trong đền thờ cùng với lễ vật theo luật định, Thánh Gia chỉ dâng một đôi chim câu, là thứ lễ vật của người nghèo.

- Như phần lớn gia đình chúng ta, gia đình Nadarét phải sinh nhai bằng chính sức lao động của mình. Có lẽ các ngài không có vốn để đầu tư, buôn bán. Thánh Giuse và Đức Giêsu kiếm tiền sinh sống bằng nghề thợ mộc.

- Như phần lớn gia đình chúng ta, vì nghèo và vì theo nghề lao động, nên gia đình Nadarét không được người ta coi trọng cho lắm. Mãi sau này khi Đức Giêsu đã thôi làm ăn để đi rao giảng, thế mà nhiều người vẫn nhắc với giọng mỉa mai "Ông ta là con bác thợ mộc".

Nhưng gia đình Nadarét khác hầu hết gia đình chúng ta ở nhiều điểm: một là dù nghèo nhưng không gian tham trộm cắp; hai là dù nghèo nhưng không lục đục với nhau; ba là dù nghèo nhưng vẫn thu xếp công việc được, để chu toàn mọi bổn phận trong đạo.

Những nét giống giữa gia đình Nadarét và gia đình chúng ta khiến chúng ta cảm thấy gần gũi với Thánh gia, và nhờ đó chúng ta biết mình có thể học với các ngài ở những điểm khác biệt với chúng ta.

DUNG MẠO CHÚA CỨU THỂ

Muốn họa lại dung mạo Đức Kitô, chúng ta cần phải đánh bóng lòng mình cho sạch mọi vết nhơ, mọi tì ố của tâm hồn. Một khi đã nên sáng bóng như gương, chúng ta sẽ tiếp nhận khuôn mặt rạng ngời của Chúa.

Khi Đức Maria và Thánh Giuse dâng Chúa Hài Nhi trong đền thánh, có biết bao tư tể và luật sĩ thông thái, giỏi giang, am tường Kinh Thánh, nhưng họ đã không nhận ra Chúa. Duy chỉ có ông Simêon, và bà Anna đã nhận ra được dung mạo của Người.

Simêon và Anna đã dâng hiến trọn vẹn con người và cuộc đời,

đã mài bóng đời mình bằng đạo hạnh và khiêm tốn, đã tôn thờ Chúa trong tin yêu và phó thác. Vì thế, dung mạo của Đấng Cứu Thế đã tỏ hiện sáng ngời trước mặt các ngài.

Simêon và Anna đã đón nhận Đấng Cứu Thế như những người nghèo hèn bé nhỏ. Các ngài đã được bông ả Chúa, được thay mặt cho cả nhân loại nói lời đầu tiên tôn vinh Chúa đến cứu độ con người.

Lễ Thánh Gia mời gọi chúng ta nhìn vào các gia đình. Truyền thống gia đình ngày càng sút giảm. Ly thân, ly dị, trẻ em lang thang, thanh niên nổi loạn, phá thai, mại dâm, ma tuý ngày càng gia tăng. Gia đình là nền tảng của xã hội. Nếu không có những gia đình lành mạnh thì không thể có một xã hội tốt đẹp. Cuộc sống của gia đình phải tỏa hương thơm của thiên đàng.

Hơn bao giờ hết, các gia đình chúng ta phải nhìn lên Thánh gia thật: một gia đình lý tưởng, đạo đức, yêu thương và chăm lo cho nhau. Thánh Luca đã ghi lại hình ảnh rất đẹp của Thánh Gia như sau: *"Đức Giêsu đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Nadaret và hằng vâng phục các ngài. Riêng mẹ Người hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng. Còn*

Đức Giêsu ngày càng khôn lớn, và được Thiên Chúa cũng như mọi người thương mến" (Lc 2, 51-52).

Xã hội chúng ta không thiếu các mẫu gương đạo hạnh: Louis Pasteur, nhà bác học thời danh, đã tâm sự khi đặt tấm bia kỷ niệm tại gia đình ông: *"Kính thưa cha mẹ thân yêu của con đã khuất bóng, các ngài đã khiêm tốn sống trong nếp nhà bé nhỏ này. Con mắc nợ công ơn cha mẹ về hết mọi điều..."*.

Federic Ozanam, nhà hoạt động xã hội nổi tiếng của Giáo hội Pháp cũng tâm sự: *"Những lời khuyên nhủ dịu dàng của mẹ tôi, gương đạo đức, lòng nhiệt thành hâm nóng linh hồn nguội lạnh của tôi, khuyến khích nâng đỡ sức mạnh cho tôi. Chính nhờ giáo huấn của người mà tôi có đức tin"*.

Đức Piô XI trong thông điệp về Giáo dục Kitô giáo có viết: *"Nền giáo dục hữu hiệu nhất và bền bỉ nhất là nền giáo dục được nhận lãnh từ một gia đình Kitô giáo có qui củ và khuôn phép. Những gương lành của cha mẹ và của những người trong gia đình càng chiếu tỏa và bền bỉ, thì kết quả của giáo dục càng lớn lao"*.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 59

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Rất đặc biệt, tối ngày 08-11-2020 vừa qua, tại The Adora Dynasty,¹ trong bối cảnh lời mời gọi “chung tay lan tỏa yêu thương” của Đức Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng qua cuộc phỏng vấn đậm chất bác ái Ki-tô giáo (31-3-2020) “... vì các nạn nhân Covid-19”, và mới đây cuộc phỏng vấn ân tình (03-11-2020) “... vì các nạn nhân bão lũ Miền Trung”, Giới Doanh Nhân Công Giáo TGP. Sài Gòn-TP. HCM đã khởi động Chương trình “Chung tay Lan Tỏa Yêu Thương”, một chương trình tiếp nối với chương trình liên tục trong nhiều năm trước: Thắp sáng Lửa Yêu Thương. Bởi lẽ, chính Chúa Giê-su đòi hỏi chúng ta phải nên: (1) “khí cụ của lòng thương xót vì chính chúng ta đã được nhận trước lòng thương xót của Chúa”;² (2) “quảng đại với người khác vì biết rằng Thiên Chúa tuân đổ sự tốt lành của Ngài trên chúng ta với sự đại lượng bao la”;³ (3) “... xót thương như Chúa Cha”.⁴ Đồng thời, nội dung toàn bộ Thánh kinh cũng mặc khải thật sống động một sự thật: (4) “Thiên Chúa yêu thương chúng ta”;⁵ (5) “... trao ban toàn bộ chính Ngài cho chúng ta,

---

¹ Địa chỉ: 1A Tôn Thất Tùng, Q. 1, TP. HCM.

² APV 14,16.

³ APV 14,17.

⁴ APV 14,18.

⁵ APV 14,19.

luôn luôn, tự nguyện, không yêu cầu hồi đáp”;⁶ (6) “... đến giúp chúng ta bất cứ khi nào chúng ta kêu cầu Ngài”.⁷

Chút suy tư 1

Chính vì Thiên Chúa yêu thương con người, trao ban mọi sự cho con người... nên rất tự nhiên..., con người được khích lệ, được dạy phải cụ thể hóa tình bác ái huynh đệ, thể hiện tình yêu-xót thương đối với nhau, cách riêng đối với người nghèo.... Thật vậy, “ĐK: Đức Ki-tô Giê-su / dung nhan lòng Chúa thương xót / Như hoa thơm trái ngọt / kết ngon nở ngát trên đồng”. “Tình yêu Chúa mệnh mông / biểu hiện xuyên suốt là thế / Yêu người Chúa nhập thể / để hiện thực lòng xót thương”. “PK 1: Nên như chính con đường / của sự thật và sự sống / Nên như cả cánh đồng / cỏ xanh ngát đến chân trời”. “Nên như mọi con người / ngoại trừ hoàn toàn vô tội / Nên như nguồn căn cội / ơn cứu độ cho muôn dân”. “PK 2: Hóa thành người rất thân / giàu tình yêu bao thương xót / Hóa thành tình yêu trót / mặc khải chính Chúa Ba Ngôi”. “Hóa thành người yêu tôi / giúp tôi yêu những người khác / Hóa thành người phàm xác / đến gặp gỡ từng linh hồn”. “PK 3: Là Hóa Công chí tôn / là Thượng Đế Đấng Chí Thánh / Ban xuống muôn ơn lành / cho nhân loại giàu xót thương”. “Nên huấn lệnh tỏ tường / luật cơ bản luôn ngự trị / Thường xuyên được minh thị / và mãi mãi phải thực thi”. “PK 4: Đây chiếc cầu để đi / để kết nối tới Chúa Cả / Tin vượt qua nghiệt ngã / mặc cho bao lỗi tội mình”. “Chắc chắn trong an ninh / với an bình cùng tin tưởng / Nhân loại được yêu thương / mãi mãi được thương yêu”. “PK 5: Vậy ra có một điều / nên dấu chỉ rất hữu hiệu / Là thương xót là yêu / là sống chết vì tình thương”. “Là luôn luôn làm gương / là mãi mãi thương và xót / Cho dầu bao đắng đót / nên dịu ngọt nhờ xót thương”.⁸

Misericordiae vultus, số 14,15-27

Jesus asks us also to forgive and to give. (APV 14,15) To be instruments of mercy because it was we who first received mercy from God. (APV 14,16) To be generous with others, knowing that

⁶ APV 14,20.

⁷ APV 14,21.

⁸ Bằng Hữu, *Sỏi đá...*, Nxb. Tôn Giáo, T31, số 42-53.

God showers his goodness upon us with immense generosity. (APV 14,17) Merciful like the Father, therefore, is the "motto" of this Holy Year. (APV 14,18) In mercy, we find proof of how God loves us. (APV 14,19) He gives his entire self, always, freely, asking nothing in return. (APV 14,20) He comes to our aid whenever we call upon him. (APV 14,21) What a beautiful thing that the Church begins her daily prayer with the words, "O God, come to my assistance. (APV 14,22) O Lord, make haste to help me" (Ps 70:2)! (APV 14,23) The assistance we ask for is already the first step of God's mercy toward us. (APV 14,24) He comes to assist us in our weakness. (APV 14,25) And his help consists in helping us accept his presence and closeness to us. (APV 14,26) Day after day, touched by his compassion, we also can become compassionate towards others. (APV 14,27)

Chúa Giê-su đòi hỏi chúng ta phải tha thứ và cho đi. (APV 14,15) Để trở nên khí cụ của lòng thương xót vì chính chúng ta đã được nhận trước lòng thương xót của Chúa (APV 14,16), để quảng đại với người khác vì biết rằng Thiên Chúa tuôn đổ sự tốt lành của Ngài trên chúng ta với sự đại lượng bao la. (APV 14,17) Vì thế, xót thương như Chúa Cha là "phương châm" của Năm Thánh này. (APV 14,18) Trong lòng thương xót, chúng ta tìm thấy bằng chứng về cách thức Thiên Chúa yêu thương chúng ta. (APV 14,19) Ngài trao ban toàn bộ chính Ngài cho chúng ta, luôn luôn, tự nguyện, không yêu cầu hồi đáp. (APV 14,20) Ngài đến giúp chúng ta bất cứ khi nào chúng ta kêu cầu Ngài. (APV 14,21) Thật là điều tuyệt đẹp khi Giáo hội khởi đầu lời kinh nhật tụng của mình bằng những từ ngữ: "Lạy Chúa Trời, xin đến cứu con, muôn lạy Chúa, xin mau phù trợ!" (Tv 70,2) (APV 14,22-23) Sự phù trợ chúng ta cầu xin đã là bước đầu tiên của lòng Chúa thương xót đối với chúng ta. (APV 14,24) Ngài đến trợ giúp chúng ta trong cơn yếu đuối của chúng ta. (APV 14,25) Và sự phù trợ của Ngài hệ tại việc giúp chúng ta chấp nhận sự hiện diện và gần gũi của Ngài đối với chúng ta. (APV 14,26) Ngày qua ngày, được cảm kích do lòng từ bi của Ngài, chúng ta cũng có thể trở nên nhân từ đối với những người khác. (APV 14,27)

Jésus demande aussi de pardonner et de donner, d'être instruments du pardon puisque nous l'avons déjà reçu de Dieu, d'être généreux à l'égard de tous en sachant que Dieu étend aussi sa bonté pour nous avec grande magnanimité. (APV 14,15-17) Miséricordieux comme le

Père, c'est donc la "devise" de l'Année Sainte. (APV 14,18) Dans la miséricorde, nous avons la preuve de la façon dont Dieu aime. (APV 14,19) Il se donne tout entier, pour toujours, gratuitement, et sans rien demander en retour. (APV 14,20) Il vient à notre secours lorsque nous l'invoquons. (APV 14,21) Il est beau que la prière quotidienne de l'Église commence avec ces paroles: "Mon Dieu, viens me délivrer; Seigneur, viens vite à mon secours" (Ps 69, 2). (APV 14,22-23) L'aide que nous implorons est déjà le premier pas de la miséricorde de Dieu à notre égard. (APV 14,24) Il vient nous sauver de la condition de faiblesse dans laquelle nous vivons. (APV 14,25) Son aide consiste à rendre accessible sa présence et sa proximité. (APV 14,26) Touchés jour après jour par sa compassion, nous pouvons nous aussi devenir compatissants envers tous. (APV 14,27)

Chút suy tư 2

Chẳng phải ngẫu nhiên mà chúng ta được giảng dạy phải yêu thương nhau. Chính Chúa là Thầy dạy và nêu gương trước... thật hoàn hảo cho tất cả chúng ta. Chúa đã "yêu thương chúng ta (APV 14,19)... trao ban toàn bộ chính Ngài cho chúng ta, luôn luôn, tự nguyện, không yêu cầu hồi đáp (APV 14,20)". Chúa "đến giúp chúng ta bất cứ khi nào chúng ta kêu cầu Ngài (APV 14,21)". Theo đó, "Giáo hội khởi đầu lời kinh nhật tụng của mình bằng những từ ngữ: 'Lạy Chúa Trời, xin đến cứu con, muôn lạy Chúa, xin mau phù trợ!' (Tv 70,2) (APV 14,22-23)". Giáo hội xác tín rằng sự "... phù trợ chúng ta cầu xin đã là bước đầu tiên của lòng Chúa thương xót đối với chúng ta (APV 14,24)..." và luôn vững tin rằng Chúa "... đến trợ giúp chúng ta trong cơn yếu đuối của chúng ta (APV 14,25)..." . Thật vậy, "... sự phù trợ của Ngài hệ tại việc giúp chúng ta chấp nhận sự hiện diện và gần gũi của Ngài đối với chúng ta (APV 14,26)..." . Để rồi, "ngày qua ngày, được cảm kích do lòng từ bi của Ngài, chúng ta cũng có thể trở nên nhân từ đối với những người khác (APV 14,27)". Thế đấy, muốn tỏ lòng nhân từ dành cho đồng bào, cho dân tộc, cho những người trong cộng đồng..., người tín hữu "Cần sống đức tin trong cộng đồng dân tộc / Vẽ bức tranh mộc về làng mạc đồng quê / Đừng quá trọng thể trong tháp ngà bệ vệ / Mở đường trực hệ với

dân tộc cộng đồng”.⁹ “Đâu hướng vun trồng mục vụ và tu đức / Chu toàn vương vức với hành trình đức tin / Nên lời cầu xin giữa cộng đồng dân tộc / Ta thành công bệch Đấng Em-ma-nu-en”.¹⁰ “Dâng lời ca khen ý thức là con Chúa / Vui mừng ca múa Chúa ở cùng chúng ta / Dâng lời ngợi ca biết mình con Giáo hội / Là men là muối ta loan báo Tin Mừng”.¹¹ “Ai ơi xin đừng quên quê hương dân tộc / Quên đi nguồn gốc... đồng hành với anh em / Ai ơi nhìn xem nghĩa vụ và quyền lợi / Mau mau hãy tới đồng trách nhiệm chung tay”.¹²

ĐỂ KẾT

Theo đó, khi tổ chức Chương trình Chung Tay Lan Tỏa Yêu Thương để hưởng ứng, để góp phần triển khai tinh thần phục vụ người nghèo..., Giới DNCG TGP. Sài Gòn-TP. HCM không chỉ nhớ đến lời dạy của Chúa qua sự hướng dẫn của các vị bề trên, hiện thực hóa những giá trị của Tin Mừng, mà còn nỗ lực cụ thể hóa đời sống đức tin trong cộng đồng dân tộc: thắp sáng lửa yêu thương... chung tay lan tỏa yêu thương. Thật vậy, “Một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ / Vui đúng chỗ lan tỏa ra nhiều nơi / Một lời mời bằng mười mâm bàn tiệc / Chớ nên tiếc lời chẳng mất tiền mua”.¹³ “Trúng một mùa mưa mười kho chất lúa / Để khi thua nhờ tích trữ dự phòng / Vẫn một lòng bằng mười khuôn mặt mới / Năm mới tới dạ vẫn thể thủy chung”.¹⁴ “Mỗi khi đúng nhớ mười lần sai trước / Bởi ân phước những cái dở thành hay / Bởi khi say... những cái sai “thành đúng” / Lý luận trúng khi say ân nghĩa đời”.¹⁵

11-11-2020, GTHH

---

⁹ Bằng Hữu, *Sỏi đá...*, Nxb. Tôn Giáo, T31, số 6.

¹⁰ *Ibid.*, số 7.

¹¹ *Ibid.*, số 8.

¹² *Ibid.*, số 9.

¹³ Bằng Hữu, *Sỏi đá...*, Nxb. Tôn Giáo, T54, số 24.

¹⁴ *Ibid.*, số 25.

¹⁵ *Ibid.*, số 26.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 12/2020, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q. 1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 04/12/2020; Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 11/12/2020: Chủ Tế: **LM. Micae Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Cầu Kho.

- Ngày 18/12/2020; Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 25/12/2020; Chủ Tế: **LM. FX. Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn – Tp. HCM.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện - Tôn Sùng LCTX.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ **Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 01/12/2020 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ **Bùi Môn** (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 05/12/2020 (thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ **Thánh Phaolô 3** (262/14, Lê Văn Sỹ, quận 3) lúc 17g, ngày 03/12/2020 (thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú) lúc 15g00, ngày 01/12/2020 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Lạng Sơn (25/1, đường Lê Đức Thọ, P.16, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 03/12/2020 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Gioan B. Nguyễn Văn Luyện**, Chánh xứ Gx. Lạng Sơn.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 10/2020

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT HỌC MÔN:

1. Lh. Gioan B. Phạm Minh Công & Maria Hà Thị Thoa, Giáo xứ Bùi Môn.
2. Giuse Trần Văn Hùng & Maria Lâm Thị Phin, Giáo xứ Bùi Môn.
3. Xuân Hưng, Giáo xứ Bùi Môn.
4. Minh Thư, Giáo xứ Bùi Môn.
5. Ngọc Hiệp, Giáo xứ Bùi Môn.
6. Lucia Nguyễn Thị Miên, Giáo xứ Bùi Môn.

HẠT XÓM MỚI:

1. Maria Nguyễn Thị Kim Thanh, Giáo xứ Bắc Dũng.
2. Lh. Phêrô Nguyễn Hữu Triệu, USA.
3. Lh. Phêrô Trương Văn Huỳnh, USA.
4. Lh. Maria Mardalêna Huỳnh Thị Kiến, Giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT GÒ VẤP:

1. Giuse Trần Đức Tiến, Giáo xứ Bến Cát.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CHO VIỆC TRUYỀN GIÁO:

1. CĐ LCTX hạt Gia Định: 2.000.000đ.
2. CĐ LCTX hạt Học Môn: 2.000.000đ.

3. CD LCTX hạt Chí Hòa: 3.000.000đ.
4. CD LCTX hạt Tân Định: 2.900.000đ.
5. CD LCTX Giáo xứ Châu Bình: 1.000.000đ.
6. CD LCTX Giáo xứ Tam Hải: 1.000.000đ.
7. CD LCTX Giáo xứ Thánh Khang, hạt Thủ Đức: 1.000.000đ.
8. CD LCTX Giáo xứ Tam Hà, hạt Thủ Đức: 1.000.000đ
9. Chị Maria Vũ Thị Huyền, Xứ đoàn Thánh Khang, hạt Thủ Đức: 1.000.000đ.
10. Anh Vincentê Nguyễn Văn Bạo, Xứ đoàn Thánh Khang, Thủ Đức: 500.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn, chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Emmanuel (25.12), Thánh Gioan, Tông đồ (27.12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ĐỨC CHA EMMANUEL NGUYỄN HỒNG SƠN, GM GP BÀ RỊA.

ĐỨC CHA GIOAN ĐỖ VĂN NGÂN, GM PHỤ TÁ GP XUÂN LỘC.

ĐỨC CHA GIOAN M. VŨ TẤT, GM GP HƯNG HÓA.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC *(Xin xem hình ở trang bìa).*

1-Thánh Lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, Làm phép Nhà Nguyện Tôn kính Lòng Chúa Thương Xót.

Chiều Thứ Sáu, 6/11/2020, tại Giáo xứ Suối Cát, hơn 12.000 anh chị em tín hữu Công Giáo, bao gồm các Hội viên cùng những tâm hồn yêu kính Lòng Chúa Thương Xót đã về Trung Tâm Hành hương Lòng Chúa Thương Xót để tham dự Thánh Lễ Tạ Ơn, Làm phép Nhà Nguyện và Tượng đài Lòng Chúa Thương Xót sau một thời gian dài xây dựng.

Quả đúng là một ngày trọng đại và tràn ngập niềm vui cho mọi người trước công trình tuyệt vời của Thiên Chúa tại Giáo phận Xuân Lộc. Trọng đại và niềm vui, bởi từ nay, tất cả những ai khi đến Trung Tâm Hành hương Lòng Chúa Thương Xót đã có thể tận hưởng một không gian thật ý nghĩa, thuận lợi cho việc cầu nguyện, chiêm ngắm Lòng Chúa Thương Xót. Trong hàng ngàn người tuôn đến ấy, không hiếm để thấy những đôi chân run rẩy vì tuổi già, vì bệnh, những chiếc lưng còng gầy sát đất, những bệnh nhân được đưa đến trên chiếc xe lăn, những em thiếu nhi, người trẻ lẫn già, những người đau khổ, người nghèo lẫn khá giả... tất cả như trẩy hội đến với niềm vui, đến với Lòng Thương xót của Chúa.

Và niềm vui trong Thiên Chúa ấy không chỉ dành cho con cái Giáo phận Xuân Lộc, nhưng còn là của nhiều hội viên, những người sùng kính Lòng Chúa Thương Xót thuộc các Giáo phận khác, khi sự hiện diện của họ trong Thánh Lễ Tạ Ơn chiều hôm nay đã nói lên tất cả.

Trước Thánh Lễ, giờ Kinh Kính Lòng Chúa Thương Xót đã được cử hành trong sự tham dự rất sốt mến của mọi người như chính tâm hồn những người đang hiện diện. Dù rất đông và rất đông người tham dự, dù dòng người vẫn còn đang tuôn đến, bước vào quảng trường trước lễ đài, nhưng tiếng kinh cầu vẫn sốt sắng, không gian vẫn thật đẹp, vẫn trật tự dù chẳng ai phải nhắc nhở. Quả tuyệt vời để thấy niềm tin và tình yêu của mọi người vào Thiên Chúa, vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa nồng nàn ra sao.

16g, đoàn kiệu rước Thánh tích Thánh nữ Fautina, đoàn đồng tế, và Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo - Chủ Tế Thánh Lễ bắt đầu. Dù không thể gặp gỡ trực tiếp, hay ban phép lành cho nhiều người, nhưng Đức Cha Giáo phận vẫn ưu ái để đặt tay, để đi chậm lại hầu những ai cần được đụng chạm đến lòng thương xót của Chúa qua Ngài có thể được thực hiện.

Thánh Lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu chiều ngày đặc biệt này do Đức Cha Giáo phận chủ tế, cùng với đoàn đồng tế là các linh mục trong và ngoài Giáo phận. Do đó, trên bàn thờ hiệp thông Thánh Lễ, có sự hiện diện của Cha Fx. Nguyễn Văn Việt và Cha Giuse Bạch Kim Tri, là Đặc Trách Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót Giáo phận Vĩnh Long và Phan Thiết.

Nghi thức Nhập Lễ và Làm phép Nhà Nguyễn được bắt đầu với phần Đức Giám Mục làm phép nước để rảy trên dân Chúa, dấu chỉ của sự thống hối và nhắc lại Bí tích Rửa tội. Cũng với Nước Thánh đã được làm phép, Đức Cha Giáo phận đã rảy trên các Ảnh tượng, và Cha Đa Minh Ngô Công Sứ - Quản Hạt Xuân Lộc- đã cùng tiếp với Đức Cha để rảy nước thanh tẩy lên trên các tường Nhà Nguyễn, Nhà Tam, Giảng đài và Bàn thờ.

Dẫn vào Thánh Lễ, Đức Cha Giáo Phận đã mời cộng đoàn cùng hiệp thông tâm tình để tạ ơn Thiên Chúa vì biết bao hồng ân Chúa đã thương ban qua công trình Nhà Nguyễn Kính Lòng Chúa Thương Xót đã hoàn thành, và xin Đức Mẹ cũng dâng lên Thiên Chúa lời kính cảm tạ cùng với con cái Mẹ đang tâm tình hướng lên Thiên Chúa; đồng thời, cũng “dâng lên Thiên Chúa mọi nhu cầu của chúng ta”.

“Hãy tin tưởng Thiên Chúa yêu thương chúng ta vô ngần”, là lời xác tín mạnh mẽ mà Đức Cha Giáo phận đã nhấn mạnh khi ngỏ với cộng đoàn ngay trong phần đầu bài giảng. Tình yêu đó, như Đức Cha dẫn giải từ bài đọc 2 (Rm 5, 5-11), “Thánh Phao lô nói với chúng ta về tình yêu của Thiên Chúa đối với con người”. Tình yêu đó như thế nào? Đức Cha nhấn mạnh, đó là tình yêu tuyệt vời, vô ngần của Thiên Chúa dành cho con người khi chính “Chúa Giêsu đã vâng lời Chúa Cha, đến trần gian và chết cho chúng ta. Thế thì còn điều gì nữa mà Chúa không tiếc để ban cho chúng ta nữa?” Vẫn trong chủ đề “tình yêu của Thiên Chúa dành cho con người thật tuyệt vời”, Đức

Cha đã dùng đoạn Tin Mừng mà phụng vụ Thánh Lễ vừa công bố (Ga 19, 31-37), Đức Cha đã chia sẻ ba ý tưởng chính yếu, giúp cộng đoàn chiêm ngắm, cầu nguyện và sống.

“Không giữ lại gì”, đó là ý nghĩa, là biểu tượng của hình ảnh “máu và nước chảy ra hết” nơi cạnh sườn của Chúa Giêsu. Đó là một tình yêu trọn vẹn của Thiên Chúa dành cho nhân loại. Đức Cha đặt vấn đề “Tất cả chúng ta ở nơi đây hãy tự hỏi mình: vậy tại sao chúng ta còn nghi ngờ, không tin rằng Chúa yêu chúng ta nhiều, thật nhiều và mãi mãi?”

“Hy tế tình yêu và sự tha thứ”, là ý nghĩa với biểu tượng “máu chảy ra” từ cạnh sườn Chúa Giêsu. Đức Cha nói, “máu là hình ảnh của hy tế, là biểu tượng của sự tha thứ... một tình yêu tha thứ, tha thứ trọn vẹn.” Đức Cha tiếp tục đặt vấn đề, “duy chỉ có chúng ta có chịu mở lòng mình để đón nhận tình yêu và sự tha thứ của Thiên Chúa cho mình hay không mà thôi”.

“Sự sống thần linh” là ý tưởng sau cùng mà Đức Cha rút lấy từ hình ảnh Thánh Sử Gioan mô tả “nước chảy ra”. Đức Cha nói “Nước là biểu tượng của sự sống, sức sống của Thiên Chúa, sự sống thần linh mà Thiên Chúa muốn ban tặng cho chúng ta”. Từ đây, Đức Cha Giáo phận muốn con cái của ngài phải vui mừng và hy vọng vì quà tặng tuyệt diệu mà Thiên Chúa ban cho “Vì thế, anh chị em hãy vui mừng như bài đọc 1 (Is 49, 13-15) đã nói: vì tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại, cho chúng ta lớn lao thế nào... và như vậy, chúng ta có quyền sống trong hy vọng và niềm vui vì chúng ta luôn được Chúa bao bọc, chở che và nâng đỡ”.

Từ niềm tin dẫn đến thực hành và sống tình yêu Thiên Chúa dành cho mỗi người, Đức Cha mời gọi mọi người hãy chia sẻ lòng thương xót của Chúa đến cho người khác, cho những người đang đau khổ, những tội nhân, và yêu tha nhân như Chúa yêu. Đức Cha nhấn mạnh, “đó không chỉ là một lệnh truyền mà còn là sứ mạng”. Sứ mạng trao ban tình yêu, và sống lòng thương xót đối với những người xung quanh, như Đức Cha minh họa từ câu chuyện kể “Bát mì đêm giao thừa”. Sứ mạng tình yêu được biểu tỏ qua những việc nhỏ, sự tế nhị của tình yêu, với những hành động yêu thương thật cụ thể và đơn giản, ngay lúc này, hiện tại, chứ không chờ đến cơ hội khác.

Và như để kết thúc bài giảng, Đức Cha nói “Hãy để cho Lòng thương xót của Chúa đụng chạm vào lòng mình, để nhờ đó, chúng ta có thể làm cho người khác được đụng chạm đến lòng thương xót của Chúa qua cuộc sống của chúng ta [...] Và như thế, mọi đau khổ, những khó khăn của cuộc đời từng người sẽ trở nên nhẹ nhàng, và mỗi người sẽ thánh hóa đau khổ của mình, trở thành lời cầu nguyện cho những người khác, là những người cũng đang đau khổ, và nhất là cho các tội nhân. Đây là tâm niệm, là giáo huấn chính yếu của Đức Cha Giáo phận thường dùng, lập đi lập lại để mời gọi mọi người tin tưởng và sống lòng thương xót của Chúa trên cuộc đời họ.

Và những tâm tình nhắn gửi cho mọi người của Đức Cha vẫn chưa kết thúc khi trong huấn từ ngắn gọn cuối lễ, Đức Cha mời gọi mọi con cái Giáo phận Xuân Lộc “Hãy nên thánh”, vì, “nếu Giáo phận Xuân Lộc đang cố gắng trở nên lãnh địa của lòng thương xót, thì đó cũng là nơi để chúng ta cố gắng, khích lệ nhau để cùng nên thánh”.

Trước khi nhận lãnh phép lành cuối lễ, trong tâm tình tri ân, Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc trách Hiệp Hội LCTX của Giáo phận đã cảm ơn Đức Cha Giáo phận, quý Đức Cha, quý cha và cộng đoàn, cũng như mọi ân nhân đã quảng đại đóng góp để Nhà nguyện Kính LCTX được hoàn thành.

Đáp lại tâm tình cảm mến của Cha Giuse, Đức Cha Giáo phận đã thay mặt toàn thể cộng đoàn để cảm ơn cách đặc biệt đến Cha Đặc trách Giuse vì đã Ngài đã hết sức cố gắng, dành mọi tâm huyết cho việc xây dựng, điều hành công trình Nhà nguyện từ khởi sự cho đến khi hoàn thành. Đức Cha cũng thay mặt Cha Đặc Trách Giuse để gửi những món quà lưu niệm đến Ban Xây dựng gồm các kiến trúc sư, kỹ sư, nghệ nhân... vì họ đã góp phần rất lớn để Giáo phận có công trình quý giá này.

Thánh Lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu và với ý TạƠn, làm phép Nhà nguyện Kính LCTX đã kết thúc tốt đẹp trong mọi sự khi mà trời dịu nắng từ giữa trưa, và dù có những cuộn mây đen trên bầu trời đang khi Thánh Lễ, nhưng lại không đổ cơn mưa, khiến ai nấy đều cảm thấy tất cả là hồng ân.

Nt. Teresa Ngọc Lễ, O.P

2-Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 04/12/2020

Giáo hạt Phương Lâm phụ trách

LỄ ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI

Chủ đề:

- Cầu cho chương trình Mục Vụ năm 2021 của giáo phận: Gia đình hãy trở nên mái ấm của Lòng Chúa Thương Xót- Đồng hành với người trẻ trong đời sống gia đình.
- Cùng Mẹ Maria sống tinh thần Mùa Vọng, dọn lòng đón Chúa ngự đến.

Chương trình tổng quát (chiều):

13g30' – 14g00': Đón tiếp

14g00' – 15g00':

- Lần hạt Mân Côi
- Lần chuỗi Lòng Thương Xót

15g00 – 15g15' : Giải lao

15g15' – 15g45' : Bài chia sẻ (Đức Cha)

15g45' – 16g00' : Giải lao

16g00' – 17g30' : Thánh lễ (Đức Cha chủ sự).

- Kết thúc.

Đặc trách HHLCTX - Gp XL
Lm Giuse Trần Phú Sơn

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT MIỀN GIALAI, GIÁO PHẬN KONTUM

Hôm nay, Thứ Sáu đầu tháng, ngày 06-11-2020 tại giáo xứ Hoa Lư đã diễn ra buổi sinh hoạt và Thánh Lễ tạ ơn, được sự đồng thuận của Cha chính xứ Gx Hoa Lư, hai cha linh hướng CĐLCTX miền Gia Lai đã chủ sự dâng thánh Lễ tạ ơn vào lúc 15h.

Mặc dù ảnh hưởng mưa bão, cơn bão số 10 đã đổ bộ vào đất liền cho nên Tp. Pleiku cũng không ngoại trừ, trời mưa như thác đổ. Tuy thế, anh chị em các giáo xứ thuộc CĐ LCTX miền Gia Lai đã tề tựu về tham dự rất đông. Ước tính khoảng trên 650 thành viên. Có những giáo xứ cách xa trên 50km cũng về tham dự thánh lễ.

- 14h sùng kính LCTX
- 14h30: Anh trưởng Ban điều hành gặp gỡ và chào mừng các giáo xứ.
- 14h40: Sinh hoạt và ôn hát lễ
- 15h: Thánh lễ

Thánh lễ hôm nay có 4 cha đồng tế:

1. Cha linh hướng, Phêrô Nguyễn Tương Lai, chủ tế.
2. Cha phó linh hướng, Vinh sơn Nguyễn Văn Dương, đồng tế.
3. Cha chánh xứ Hoa Lư, Phêrô Ngô Phan Đình Phục, đồng tế.
4. Cha Phêrô Antôn Mai Văn Công giáo xứ H'Neng, giảng lễ.

Trong bài giảng, cha Phêrô Antôn đã chia sẻ theo đoạn Tin Mừng (Lc 16, 1-8):

"Khi nói đến Đức Giêsu, chúng ta biết Ngài là Đấng chân thật, vì thế, Ngài luôn bênh vực sự thật và tố cáo bất công, gian tham... Ấy vậy mà bài Tin Mừng hôm nay lại một lần nữa cho chúng ta ngỡ ngàng, khi Đức Giêsu đề cao thái độ gian lận, giả dối của tên quản lý bất trung.

Tin Mừng kể lại: khi hẳn biết chắc mình không còn được trọng dụng nữa, vì những thất thoát mà hẳn gây nên. Người quản gia này

đã sử dụng mảnh khóe theo kiểu: “Dùng phương tiện xấu để đạt được mục đích tốt”. Vì thế, anh ta đã gọi từng con nợ của chủ đến hỏi về số nợ, rồi lấy văn tự ra, viết giảm số nợ đi. Đây là một hình thức gian lận mà tên quản lý bất lương gỡ gạc vào những giờ phút chót, trước khi bị sa thải.

Sau khi kể dụ ngôn này, nhiều người chứng hứng, khi thấy ông chủ đã khen người quản lý bất lương đó khôn ngoan, nhanh nhạy khi hành động cách khôn khéo!

Tuy nhiên, Đức Giêsu không hề có thái độ tôn vinh hay chấp nhận hành vi bất chính của người quản gia này, nhưng ngang qua hành vi đó, Đức Giêsu muốn dạy các môn đệ và cho mỗi chúng ta rằng: phải khôn ngoan, biết nhìn xa trông rộng, biết tận dụng mọi cơ hội và biến cố để loan báo Tin Mừng, biết chuẩn bị cho tương lai, biến chúng thành những cơ may để gặp gỡ Chúa, ngõ hầu đạt được Nước Trời làm gia nghiệp.

Nếu người quản gia kia đã khôn khéo và mảnh khóe, thì mỗi chúng ta hôm nay cũng phải có sự khôn ngoan. Sự khôn ngoan ấy trước hết, phải được thể hiện qua chính mục đích chúng ta đang theo đuổi trong cuộc sống.

Vậy đâu là mục đích và lẽ sống của chúng ta? Hẳn không phải là tiền của, quyền bính, danh vọng, lạc thú... những thứ đó không phải là mục đích, điểm đến của người Kitô hữu. Nhưng mục đích tối hậu của chúng ta chính là Nước Trời. Vì thế, ngay giây phút này, mỗi chúng ta hãy biết tìm kiếm và xây dựng những giá trị vĩnh cửu mai ngày trên Thiên Quốc".

- Hai Cha linh hướng đã đại diện Đức Giám Mục giáo phận Kontum, cử hành nghi thức trao quy chế cho tân Ban chấp hành CDLCTX giáo xứ Hoa Lư trước sự chứng kiến của Cha chánh xứ giáo xứ Hoa Lư và toàn thể cộng đoàn dân Chúa.

- Thánh lễ kết thúc vào lúc 16h cùng ngày. Anh chị em tạm chia tay ra về trong tâm tình vui vẻ, phấn khởi.

Lm. Vinhson Nguyễn Văn Dương

DIỄN ĐÀN

CHỜ ĐỢI NHƯNG PHẢI TỈNH THỨC

Tu sĩ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP.

Tại chùa Tô Châu, có một nhà sư tên Viên Phủ Trung, tu hành đắc đạo, nhà sư thường bày trên án thư, trước chỗ ngồi, một cái quan tài con bằng gỗ bạch đàn, dài độ 5 tấc, có một cái nắp đậy mở được.

Khách đến chơi trông thấy, cười và nói rằng:

- "*Ngài chế ra cái này dùng để làm gì?*"

Vị sư trả lời:

- "*Người ta sống tất có chết, mà chết thì vào ngay cái này. Ta thực lấy làm lạ: người đời ai ai cũng chỉ biết có phú quý, công danh, tài sắc thì hiểu, lo buồn, vất vả suốt đời chẳng biết cái chết là gì!*

Như ta đây, mỗi khi có việc không được như ý, ta cầm lấy cái này mà ngắm xem, là tức khắc trong lòng được yên ổn, mà muôn nghìn sự tư lự đều biến tan đi" (trích trong sách Lễ Sống).

Nhà sư Viên Phủ Trung quả là một con người biết đón chờ cái chết trong sự tỉnh thức:

Mùa Vọng là gì?

Cùng với Giáo Hội, chúng ta bước vào Mùa Vọng.

Nói đến Mùa Vọng, người ta nghĩ ngay đến sự chờ đợi. Nhưng là chờ đợi trong hy vọng.

Nơi cuộc đời của mỗi người, chúng ta cũng đã trải qua rất nhiều lần chờ đợi, hay chính bây giờ, vẫn đang chờ một cái gì đó!

Sự chờ đợi có thể là tích cực, và cũng có thể là tiêu cực.

Nếu sự chờ đợi mà biết chắc nó sẽ đến, thì trong lòng luôn háo hức, mong ngóng và đợi trông giây phút đó sớm đến. Khi đến, nó sẽ đem lại niềm vui mừng khôn xiết.

Nếu sự chờ đợi mà biết chắc chắn sẽ không bao giờ xảy ra thì đây là một sự chờ đợi trong thất vọng.

Với người Công Giáo, Giáo Hội mời gọi con cái mình sống tinh thần Mùa Vọng trong niềm vui vì chúng ta có niềm hy vọng nơi sự chờ đợi.

Niềm hy vọng ấy là: ngoài việc sống lại tinh thần của dân Dothái khi xưa đón đợi Chúa Cứu Thế, chúng ta còn được mời gọi sống tinh thần đón đợi Ngài đến với mỗi người cũng như nhân loại qua ngày cánh chung lần thứ hai trong vinh quang, oai hùng, khai hoàn với tư cách là vị Vua quyền năng, chí công và xót thương để phán xét và thưởng công mỗi người.

Như vậy, sống tinh thần Mùa Vọng không chỉ dừng lại nơi quá khứ để hoài niệm về một biến cố! Nhưng nó còn đi xa hơn, đó là giúp chúng ta đi vào trọng tâm của sứ điệp yêu thương mà Thiên Chúa ban tặng cho con người nơi Mầu Nhiệm Ngôi Hai Thiên Chúa làm người. Từ đó, chúng ta được mời gọi chuẩn bị tâm hồn thật tương xứng với hồng ân lớn lao mà Thiên Chúa trao tặng cho con người.

Chờ đợi nhưng phải thức

Như đã trình bày ở trên, Mùa Vọng là mùa chờ đợi, nhưng sự chờ đợi của chúng ta phải luôn gắn liền với tinh thần tỉnh thức.

Tuy nhiên, tỉnh thức như thế nào cho xứng hợp với tinh thần của Mùa Vọng?

Thưa, trước hết: cần loại bỏ những thứ đam mê của tội lỗi. Nếu mãi mê và chạy theo cám dỗ và ngủ lỳ trong tội, thì con người sẽ trở nên bạc nhược. Bởi vì, tội lỗi được ví như bức màn che lấp con mắt tâm linh; như hòn đá cản lối bước đi; như đám bèo cản dòng sông chảy....

Thứ đến: cần loại bỏ danh vọng. Danh vọng là thứ rất hấp dẫn con người. Nó làm cho con người nhiều khi mất cả nhân cách để đi tìm cho được danh vọng. Vì thế, đã không ít người tìm đủ mọi cách như nói xấu, vu vạ người khác, hay mua chuộc, kéo bè kéo cánh..., để miễn sao đạt được danh vọng. Tuy nhiên, có những thứ danh vọng hão huyền, nhưng con người lại cứ mê mẩn chạy theo. Chính vì vậy nên họ đi hoài, đi mãi mà không tới đích, đến khi hết giờ mới chợt nhận ra mình đã đi theo ảo vọng.

Tiếp theo: cần loại bỏ những bóng đêm của ham mê xác thịt. Hấp lực của giới tính nó có thể làm thăng hoa con người, để mỗi người sống hài hòa với nhau và cộng tác với Thiên Chúa trong công trình tạo dựng. Tuy nhiên, nó cũng là con dao hai lưỡi cho những ai thượng tôn nó! Khi đã ưu tiên cho nó ở vị trí đặc biệt, thường nó sẽ

làm cho chúng ta nhu nhược và sa đà vào những con đường ăn chơi sa đọa, làm mất đi ý nghĩa nguyên thủy khi lý trí đã bị thuần hóa....

Hơn nữa: cần loại bỏ thói ích kỷ. Ích kỷ là chỉ biết nghĩ cho mình, không biết quan tâm đến người khác. Người sống trong sự ích kỷ được ví như con ốc thu mình trong cái vỏ bọc đầy cộm của mình, nên họ thường hay rơi vào tình trạng bảo thủ, kiêu ngạo và thiếu sự liên đới, quan tâm đến anh chị em. Sự ích kỷ được ví như con đường cụt, hay ao tù. Nó sẽ làm cho con người bị còng đường không lối thoát hay phải sống chung với những xú uế nhơ nhớp....

Cuối cùng: loại bỏ những tham lam về tiền của cách thái quá. Người ta thường nói: đồng tiền liền với ruột. Vì thế, con người thường chạy đua trong cuộc chiến kiếm tiền. Vì tiền, nhiều người đã bất chấp tất cả, ngay cả khi phải cướp đi mạng sống của người vô tội; hay buôn gian bán lận; lừa đảo.... Chính vì thế, đồng tiền nó đã làm lu mờ lương tâm, và lẽ tất yếu, không còn nhạy bén với ơn Chúa nữa.

Như vậy, chúng ta có thể nói, Mùa Vọng là mùa tỉnh thức. Tuy nhiên, tỉnh thức là phải biết phân định để chọn cho mình những gì phù hợp với giá trị Tin Mừng.

Sứ điệp Lời Chúa

Trong đời sống thực tế hôm nay nơi con cái của Giáo Hội cũng như của nhân loại nói chung, người ta quá dửng dưng với tinh thần tỉnh thức. Người ta rất ngại nói hay bàn tới những chuyện đạo đức! Như vậy, đồng nghĩa với việc con người ít quan tâm đến chuyện đời sau!

Nhiều người có suy nghĩ rằng: đời còn dài, chưa đi đâu mà vội! Vì thế, họ thường viện đủ mọi lý do để "đáo hạn" với Chúa.

Tuy nhiên, sự thật đã chứng minh cho thấy: đã có biết bao cuộc ra đi quá bất ngờ! Mới tối qua còn chung mâm, đêm chung giường, thế mà sáng dậy, một người đã ra đi vĩnh viễn. Hay cũng có những trường hợp vừa mới tay bắt mặt mừng vì những thành công, chiến thắng..., nhưng chỉ trong chốc lát, tin tử nạn đã được báo về. Hoặc có biết bao người khỏe mạnh, béo tốt, nhưng chỉ một cơn gió thoảng qua cũng đã làm cho họ trở nên bất động. Rồi biết bao người làm lớn, lắm tiền, nhiều bạc, ăn uống sung túc, cuộc sống giàu sang..., nhưng chỉ tích tắc đã để lại tất cả và ra đi với hai bàn tay trắng!

Từ những thực tế ấy, sứ điệp Lời Chúa gửi đến cho mỗi chúng ta, đó là: "*Hãy tỉnh thức*"; "*hãy sẵn sàng*".

Tỉnh thức để đón chờ Chúa đến. Ngày đó đến như kẻ trộm lúc đêm khuya; như câu chuyện lụt hồng thủy thời ông Noe; thành lình như chuyện hai người đàn ông đang làm ruộng hay hai người đàn bà đang kéo cối xay, một người được đem đi và người kia bị bỏ lại.

Nếu không tỉnh thức, chắc chắn chúng ta sẽ không thể là người được cứu sống như những người được ở trong tàu ông Noe. Không tỉnh thức, căn nhà tâm hồn của chúng ta cũng sẽ bị đào ngạch, khoét vách để kẻ trộm lấy đi những giá trị tâm linh của mình. Và, nếu không tỉnh thức, chúng ta cũng sẽ bị để lại như những người bất hạnh....

Mong sao trong Mùa Vọng này, chúng ta sẽ có nhiều cơ hội để thức tỉnh lương tâm, biết nhạy bén với những dấu chỉ để ăn năn sám hối, ngõ hầu không bị vướng mắc vào cạm bẫy của ma quỷ khi chủ trương cho rằng: đời còn dài, cứ ăn chơi trác táng, đến đâu lo đến đó. Nghĩ như thế, ấy là chúng ta đã mắc câu của Satan, và lẽ tất yếu, mỗi người sẽ phải lãnh bản án mà Thiên Chúa cũng đã dành cho thế giới của chúng ta khi xưa, đó là bị ném vào nơi khóc lóc và nghiến răng.

Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho chúng con biết tỉnh thức để đón đợi ngày Chúa đến với chúng con trong vinh quang của ngày cánh chung với tâm hồn trong sạch và tinh thần sẵn sàng. Amen.

CHIA BUỒN

Được tin chị Maria Nguyễn thị Mai, ủy viên Bác ái Xã hội Cộng đoàn LCTX hạt Chí Hòa, đã được Chúa gọi về lúc 14g30 ngày 11/11/2020, hưởng thọ 66 tuổi.

Cha Tổng linh hướng và BCH CĐ LCTX TGP thành kính phân ưu cùng tang quyến. Xin Chúa sớm đón linh hồn Maria vào Nước Trời.

KHOẢNG VÔ HÌNH

Trâm Thiên Thu

Cuộc sống có nhiều loại khoảng cách và nhiều mức độ. Có thể là thời gian, không gian, giai cấp, địa vị, trình độ, quan niệm, nhận thức, ... Có những khoảng cách hữu hình và có những khoảng cách vô hình. Đáng sợ là động thái vô tình, vì vô tâm mà hóa vô cảm – loại tội thường bị... quên.

Mùa Vọng là mùa mong chờ Đấng Cứu Thế, và cũng mang tâm tình tương tự Mùa Chay. Chúng ta được kêu gọi san bằng núi đồi, lấp đầy thung lũng, uốn thẳng đường cong để rút ngắn khoảng cách. Giáng sinh là lúc thực sự phải rút ngắn các khoảng cách vì chính Con Thiên Chúa đã thực hiện điều đó.

Trời và đất cách nhau vơi vơi, thăm thẳm. Tư tưởng của Chúa và tư tưởng của loài người còn cách nhau xa hơn, thậm chí tư tưởng của Chúa còn hoàn toàn trái ngược với tư tưởng của loài người. Ngài là Thiên Chúa, còn chúng ta chỉ là bụi cát, là tội đồ khốn nạn và đáng án tử, đáng lẽ chúng ta phải nài xin Ngài trước, thế nhưng Ngài đã tự hạ mình trước, Ngài mặc lấy xác phàm nên giống chúng ta hoàn toàn (trừ tội lỗi), bị hắt hủi, bị xua đuổi. Một Thiên Vương mà phải sinh ra trong một đêm tối tăm ở nơi hôi tanh như vậy, chắc hẳn không còn nơi nào tồi tệ hơn hang chiên lừa nơi cánh đồng vắng.

Mọi thời, mọi nơi và mọi lúc, khoảng cách giàu – nghèo là khoảng cách vừa vô hình vừa hữu hình, rất rõ nét. Ngôi Hai Thiên Chúa đã chấp nhận sự nghèo khó và hèn hạ như vậy hoàn toàn chỉ vì chúng ta, để cứu độ chúng ta. Chúng ta đang là những tử tội mà được trắng án, hóa thành con cái của Ngài. Mọi khoảng cách giữa Ngài và chúng ta không chỉ được rút ngắn tối đa mà còn được xóa bỏ. Chúng ta biết rõ mười mười như vậy nhưng có thể chúng ta “biết để mà biết, nghe để mà nghe, đọc để mà đọc,” vì chuyện áp dụng và thực hành thì có lẽ còn xa vời lắm!

Ngày nay, thời đại bùng nổ thông tin, người ta biết được nhiều chuyện khắp nơi, cả quốc nội và quốc ngoại, rất nhiều tin “nóng bỏng” liên quan khoảng cách giàu – nghèo.

Khi nhà lãnh đạo “thân yêu” Kim Jong-il của Triều Tiên qua đời, người ta muốn ướp xác ông bằng loại thuốc đặc biệt nhất để hậu thế còn được chiêm ngưỡng dung nhan ông. Cha ông là chủ tịch Kim Nhật Thành cũng đã được ướp xác. Thế nhưng, dù khoa học tiến bộ, người ta vẫn chưa có loại thuốc ướp xác “độc đáo” như người Hy Lạp cổ đại. Xác ướp của các Pharaon trong kim tự tháp đã 4.000 năm qua mà vẫn còn nguyên, không cần ai “chăm sóc.” Ở nước này hay nước nọ, ngay cả Việt Nam, chúng ta cũng đã biết có những xác ướp cả ngàn năm mà vẫn nguyên vẹn hình hài.

Tần Thủy Hoàng của Trung quốc đã tuyển mỗi ngày 70 ngàn công nhân để xây dựng lăng tẩm cho riêng mình trong suốt 30 năm. Không biết ông ra lệnh hay trả công, nếu tính công thì số ngân khoản quá lớn, và dù không trả công thì chi phí xây dựng lăng tẩm cũng rất lớn. Đó là cái ngông của những con người ác tâm. Ngày nay cũng vẫn có, nhưng thời @ nên người ta tinh vi hơn với kiểu ác tâm tân kỳ hơn!

Ngày nay, người ta muốn ướp xác thì hàng năm phải có người “chăm sóc,” chi phí mỗi năm lên tới cả triệu USD. Mà chỉ có các “ông kia, bà nọ” mới muốn làm và có thể có “quyền” làm điều đó. Người nghèo có mơ cũng không thấy. Một chi phí không nhỏ so với ngân sách quốc gia. Nhưng xét cho cùng, ướp xác để làm gì? Càng giàu hoặc có địa vị thì người ta càng sợ chết, vì sợ nên người ta muốn trấn át nỗi sợ bằng cách “tưởng tượng” ra cảnh hậu thế “tôn sùng” mình khi mình đã xuôi tay nhắm mắt – gọi là “an nghỉ ngàn thu.” Xác an nghỉ mà tâm hồn có an nghỉ hay không?

Còn EVN (Điện lực Việt Nam), lương tháng của một nhân viên văn phòng là 30 triệu VNĐ. Các ngành nghề khác chỉ vài triệu, khổ nhất vẫn là giới lao động nghèo và các công nhân, họ phải đầu tắt mặt tối, “làm ngày không đủ, tranh thủ làm đêm, làm thêm giờ nghỉ,” thế mà cuộc sống của họ vẫn chật vật, thiếu trước hụt sau. Mỗi dịp lễ, tết, họ càng “đau đầu” khi phải làm bài toán chia mãi mà không có dư số.

Mới đây, tôi dạo qua mấy nhà sách Công giáo và ngạc nhiên khi “tò mò” ngó thử một số hàng thấy giá tiền quá cao. Một chiếc Chén Lễ giá 10 triệu VNĐ, còn một chiếc Mặt Nhật giá tới 44 triệu VNĐ. Những câu hỏi cứ “ám ảnh” đầu óc tôi. Anh bạn cùng đi với tôi có vẻ

trầm ngâm và hỏi vợ: "*Có cần phải mắc tiền vậy không? Chúa có cần như vậy không?*" Tôi chỉ biết... cười trừ thôi! Thực sự tôi chỉ biết làm toán trừ chứ không biết làm các phép tính khác...

Các nhà thờ, các tu viện, và nhiều gia đình, đâu đâu cũng thấy làm hang đá. Nhiều nơi làm hang đá "sang trọng" quá, mang tính trang trí và nặng hình thức, mất ý nghĩa đích thực. Nếu cứ theo "tinh thần thời đại," chúng ta có thể cho Chúa sinh ra ở khách sạn 5 sao mới phù hợp, bên cạnh không là chiếc đèn dầu tù mù mà là những bóng cao áp sáng chói, không còn chiên lửa mà là lò sưởi hoặc máy điều hòa không khí, không có các mục đồng vây quanh mà là các đại gia sang trọng, ...

Thật vậy, nhiều nơi làm hang đá không làm nổi bật Chúa Giêsu, Đức Mẹ Maria và Đức Thánh Giuse, mà chỉ thấy nổi bật những cái phụ. Tôi chợt tự vấn: "*Còn hang-đá-tâm-hồn của tôi thì sao? Có làm nổi bật Chúa Hài Đồng hay làm nổi bật chính mình và những phụ kiện khác? Tôi đã lấp đầy thung lũng hoặc khoảng cách vô hình nào chưa?*" Vô hình và vô tình cùng vẫn mà không bao giờ nên thơ. Các loại "khoảng" như vậy thật đáng quan ngại!

Lạy Chúa Hài Nhi, Ngài là Ngôi Lời, Ngài đến và Ngài không chỉ nói mà còn làm hơn những điều Ngài nói. Ngài chịu nghèo để chúng con giàu sang, Ngài đau khổ để chúng con hạnh phúc, Ngài chịu hèn hạ để nhân vị chúng con được tôn trọng, Ngài đến để phục hồi nhân phẩm cho chúng con,... Ngài đã làm những gì khiêm nhường nhất để nêu gương cho chúng con.

Lạy Đấng Emmanuel, xin giúp chúng con biết dám "ngược đời" như Ngài, biết chia sẻ yêu thương để tỏa ánh sáng đức tin, ánh sáng hy vọng, ánh sáng cứu độ đến mọi người, nhất là những người nhỏ bé nhất trong xã hội. Xin Hài Nhi Giêsu đến ngự trong hang-đá-tâm-hồn-ghèo của mỗi chúng con, bây giờ và mãi mãi, và xin giúp chúng con rút ngắn mọi khoảng cách. Chúng con cầu xin nhân danh Đệ Nhất Hàn Vương Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

THIỆN và ÁC

Viễn Đông

Jean-Jacques Rousseau (1712-1778, người Pháp): "Sự giả dối có vô vàn biến thể, nhưng sự thật chỉ có một thể tồn tại duy nhất." Helen Keller (1880-1968) nói: "Thật tuyệt vời là con người đã sử dụng biết bao thời gian để chống lại cái ác. Giá mà người ta cũng sử dụng năng lượng đó để yêu thương người khác, rồi cái ác sẽ tự chết vì buồn chán".

Sau lễ Giáng Sinh, Giáo Hội kính nhớ các Thánh Anh Hai, những "thánh nhí tử đạo" vì Chúa Hai Đồng. Lễ các Thánh Anh Hai gợi suy tư về hai thái cực đối nghịch nhau: Sự Thiện và Sự Ác.

Lòng yêu thương sinh ra sự thiện, lòng ích kỷ sinh ra sự ác. Lưỡi trời lồng lộng, chẳng sớm thì muộn, kẻ ác rồi cũng sẽ bị đền tội đích đáng. Sự công bình của Thiên Chúa luôn rạch ròi.

Thánh sử Mát-thêu cho biết: Bấy giờ vua Hê-rô-đê bí mật vời các nhà chiêm tinh đến, hỏi cặn kẽ về ngày giờ ngôi sao đã xuất hiện. Rồi vua phái các vị ấy đi Bêlem và dặn rằng: "*Xin quý ngài đi dò hỏi tường tận về Hai Nhi, và khi đã tìm thấy, xin báo lại cho tôi, để tôi cũng đến bái lạy Người.*" (Mt 2:8) Nói năng xem chừng tốt bụng lắm, thế nhưng lại chỉ là mưu thâm quỷ kế mà thôi!

Các nhà chiêm tinh nghe nhà vua nói thế, họ an tâm ra đi. Họ là những người tốt nên không hề nghi ngờ Hê-rô-đê chút nào. Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông, lại dẫn đường cho họ đến tận nơi Hai Nhi ở, mới dừng lại. Trông thấy ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. Họ vào nhà, thấy Hai Nhi với thân mẫu là Cô Maria, liền sấp mình thờ lạy Người. Rồi họ mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến.

Nhưng sau đó, họ được báo mộng là đừng trở lại gặp vua Hê-rô-đê nữa, nên họ đã đi lối khác mà về xứ mình. (Mt 2:12) Có lẽ lúc này các nhà chiêm tinh mới thấy rõ chân tướng độc ác của Hê-rô-đê, thế nên họ đã không dám quay lại triều đình. Họ thất hứa, nhưng sự thất hứa này lại mang chất yêu thương và thể hiện tính bảo vệ sự sống. Phàm phụ tục tử làm sao "qua mặt" được Thiên Chúa! Tuy nhiên, đó là cách để điều này ứng nghiệm lời ngôn sứ từ ngàn xưa: "*Ta đã gọi con Ta ra khỏi Ai-cập.*" (Mt 2:15)

Bấy giờ vua Hê-rô-đê thấy mình bị các nhà chiêm tinh đánh lừa thì đùng đùng nổi giận, ông sai người đi giết tất cả các con trẻ ở Bêlem

và toàn vùng lân cận, từ hai tuổi trở xuống, tính theo ngày tháng ông đã hỏi cận kề các nhà chiêm tinh. Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giêrêmia: *"Ở Ra-ma, vắng nghe tiếng khóc than rên rỉ: tiếng bà Ra-ken khóc thương con mình và không chịu để cho người ta an ủi, vì chúng không còn nữa."* (Mt 2:18)

Ác vương Hê-rô-đê đã chết thật, nhưng "dòng dõi" của ông ta còn nhiều, hiện diện ngay trong xã hội thời nay. Ngay tại Việt Nam cũng có rất nhiều Hê-rô-đê vẫn hằng ngày rảo bước khắp các hang cùng ngõ hẻm... Các "bản sao" Hê-rô-đê đó là ai?

Đó là những người như các cô bảo mẫu độc ác, nhẫn tâm hành hạ các trẻ thơ vô tội, họ là các cô giáo ác độc áp dụng phương pháp "sư phạm dã man" để hành hạ các trẻ thơ đủ kiểu (bóp mũi, bóp cổ, gi đầu xuống đất, dốc đầu ngược vào lu nước, tát thẳng tay, đánh đập "vô tư,"...), Có lẽ chúng ta phải gọi họ là những "ác phụ" hoặc "ma nữ." Họ cũng là những người mẹ nữ lòng giết con bằng cách bỏ thai, thậm chí có một số cha mẹ còn đành lòng sát hại chính con ruột của mình khi chúng đã được sinh ra, và họ cũng là các y bác sĩ "giúp" người khác phá thai, ...

Và rồi người ta còn phát hiện nhiều trẻ em bị chôn vùi trong các đồng rác, có em được sinh ra khỏe mạnh và lành lặn nhưng bị người ta đâm vài nhát dao cho chết. Không chỉ vậy, đối với các trẻ em lớn hơn, họ còn nữ lòng tiêm thuốc diệt cỏ cho chết hoặc truyền máu nhiễm HIV cho các em chết dần mòn... Thật tàn nhẫn và kinh khủng quá!

Ngày xưa, ác vương Hê-rô-đê chỉ giết các trẻ em trong vùng Bêlem và lân cận từ hai tuổi trở xuống, còn ngày nay, các ác nhân giết bất kỳ ai và ở bất kỳ lứa tuổi nào, thậm chí giết cả cha mẹ và thân nhân của mình. "Dòng dõi" Hê-rô-đê ngày nay thâm độc hơn và tinh vi hơn nhiều!

Thật đáng quan ngại với lời cảnh báo của Thánh Phaolô: *"Mẫu nhiệm của sự gian ác đang hoành hành."* (2 Tx 2:7) Đúng như vậy!

Lạy Thiên Chúa, Đấng là Nguồn Sống của chúng con, xin giúp mọi người biết tôn trọng sự sống, biết thể hiện văn minh tình thương mọi nơi và mọi lúc. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng đến thế gian để cứu độ của nhân loại. Amen.

SẴN SÀNG CHO GIÁNG SINH

Nhiều người bước vào lễ Giáng Sinh một cách mệt mỏi, bận rộn, xao lãng, và bị vắt kiệt với đủ mọi ánh đèn, ca nhạc, và ăn mừng Giáng sinh.

Mùa Vọng là thời gian chuẩn bị cho Giáng Sinh, nhưng với nhiều người trong chúng ta, đây không phải là thời gian chuẩn bị để Chúa Kitô có thể sinh ra lần nữa một cách sâu đậm trong đời sống mình. Thay vào đó, việc chuẩn bị cho Giáng Sinh, hầu như là để chuẩn bị cho các buổi ăn mừng với gia đình, bạn bè và đồng

nghệp. Những ngày hướng đến Giáng Sinh hiếm khi được yên bình. Thay vào đó, chúng ta cứ hồi hả vội vã lo trang trí, mua quà, gửi thiệp, chuẩn bị đồ ăn, và dự các liên hoan Giáng Sinh. Hơn nữa, khi Giáng Sinh về, chúng ta đã chán ngấy các bài hát Giáng Sinh, đã nghe chúng cả trong các điệu nhạc giạt gân trong các trung tâm mua sắm, trong nhà hàng, quảng trường, và trên đài phát thanh.

Và rồi Giáng Sinh đến với chúng ta trong một không gian chật chội và mệt mỏi, chứ không thư thái và yên bình. Thật vậy, đôi khi mùa Giáng Sinh như bài kiểm tra sức chịu đựng hơn là thời gian vui vẻ thực sự. Hơn nữa, và còn nghiêm trọng hơn, nếu chúng ta thành thật với bản thân, chúng ta phải công nhận, trong khi chuẩn bị, chúng ta ít chừa chỗ cho việc thiêng liêng, cho Chúa Kitô sinh ra một cách sâu đậm trong lòng mình. Thời gian chuẩn bị thường dành để chuẩn bị nhà cửa hơn là chuẩn bị tâm hồn, mua sắm hơn là cầu nguyện, tiệc tùng hơn là chay tịnh chuẩn bị cho đại lễ. Mùa Vọng thời nay có lẽ là để ăn mừng trước hơn là chuẩn bị cho lễ Giáng Sinh.

Và kết quả là, như các chủ trọ đã không còn phòng cho Đức Mẹ và thánh Giuse trong mùa Giáng Sinh, chúng ta cũng thường "không còn phòng" không còn chỗ trong đời mình cho sự tái giáng sinh thiêng liêng. Lòng chúng ta thì tốt, chúng ta muốn Giáng Sinh tái

sinh chúng ta về đường thiêng liêng, nhưng cuộc sống của chúng ta quá nhiều áp lực, quá nhiều hoạt động và quá mệt mỏi, đến nỗi chúng ta không còn sinh lực thực sự để làm cho Giáng Sinh trở nên thời gian đặc biệt để canh tân tâm hồn mình. Tinh thần Giáng Sinh vẫn ở trong chúng ta, vẫn thật, nhưng như đứa trẻ trong nôi bị bỏ bê đang chờ được bồng ẵm. Và chúng ta muốn bồng đứa trẻ lên, nhưng lại không bao giờ đến gần cái nôi cả.

Vậy thì chúng ta thật tẻ biết bao?

Điều này thách thức chúng ta hãy nhìn vào chính mình, nhưng không đến nỗi xấu như nhiều chỉ trích lòng đạo thường hay nói đâu. Dự lễ Giáng Sinh với một cuộc sống quá bận rộn và quá lơ là việc dành chỗ cho Chúa Kitô, không biến chúng ta thành người xấu. Như thế không có nghĩa chúng ta là những kẻ ngoại đạo vô tâm. Và cũng không có nghĩa là Chúa Kitô đã chết trong lòng chúng ta. Chúng ta không xấu xa, mất đức tin và ngoại đạo chỉ vì chúng ta hướng đến Giáng Sinh theo thói quen một cách quá lơ là, quá bận rộn, quá áp lực và quá mệt mỏi đến nỗi không thể có một nỗ lực ý thức để làm cho đại lễ này trở thành dịp để canh tân linh hồn thực sự trong đời mình. Tình trạng thờ ơ đường thiêng liêng của chúng ta định rõ chúng ta là con người hơn là thiên thần, trần tục hơn là thuần khiết, và duy cảm hơn là duy thiêng. Tôi cho rằng Chúa hoàn toàn hiểu tình trạng này của chúng ta.

Thực sự, tất cả mọi người đều đấu tranh với điều này theo nhiều cách. Không ai hoàn hảo, không ai dành trọn không gian của đời mình cho Chúa Kitô, ngay cả trong thời gian Giáng Sinh. Điều này sẽ cho chúng ta đôi chút an ủi. Nhưng cũng cho chúng ta một thách thức cấp thiết. Trong cuộc sống bận rộn và lơ đãng của chúng ta, có quá ít chỗ cho Chúa Kitô! Chúng ta phải hành động dọn đôi chỗ cho Chúa Kitô, khi làm cho Giáng Sinh thành một thời gian phục hồi linh hồn và canh tân đời sống.

Làm sao chúng ta làm được chuyện này?

Trong những ngày cận kề Giáng Sinh, chúng ta cố gắng làm đủ mọi chuyện cần thiết để sẵn sàng cho tất cả những gì cần có trong nhà, trong nhà thờ, và nơi làm việc. Chúng ta đi mua quà, gói thiệp, treo đèn và trang trí, soạn thực đơn, mua đồ ăn, dự đủ tiệc liên hoan Giáng Sinh ở nơi làm việc, nhà thờ và nhà bạn bè. Điều này, cộng

thêm vào áp lực sẵn có trong cuộc sống, thường làm cho chúng ta nghĩ: Tôi sẽ không làm được! Tôi sẽ không sẵn sàng! Tôi sẽ không sẵn sàng cho Giáng Sinh! Đây là cảm giác chung của mọi người.

Nhưng, sẵn sàng cho Giáng Sinh, làm mọi việc cần làm, không phải là hoàn tất các việc chúng ta đã lên danh sách như mua quà, gói thiệp, thức ăn, các bồn phận xã hội. Ngay cả khi danh sách những việc cần làm chỉ mới xong được một nửa, nhưng nếu bạn đi lễ nhà thờ ngày Giáng Sinh, nếu bạn ngồi được trong bàn ăn với gia đình vào ngày Giáng Sinh, và nếu bạn thăm hỏi hàng xóm và đồng bạn với đôi chút nồng hậu hơn, thì điều này không có nghĩa là bạn lơ là, mệt mỏi, quá tải, và không suy nghĩ rõ về Chúa Giêsu, và có nghĩa là bạn đã làm trọn những việc để đón Giáng Sinh rồi đó.

Rev. Ron Rolheiser, OMI

CHÚC MỪNG BỒN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê (3.12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bồn Mạng

LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN VIỆT, GP Vĩnh Long

LM. PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THƯƠNG,
Tổng Linh giám CĐ LCTX Tgp Huế

LM. PHANXICÔ XAVIÊ BẢO LỘC, Giám Học TTMV

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

TÂM TÌNH MÙA VỌNG SAU GIÔNG BÃO

Fx Đỗ Công Minh

Chúa nhật thứ hai Mùa Vọng Năm B, con được nghe bài Tin Mừng Thánh Maccô, có đoạn: *"Khởi đầu Phúc Âm của Đức Giêsu Kitô Con Thiên Chúa. Như có lời Tiên tri Isaia chép rằng: Đây Ta sai Thiên Thần của Ta đến trước mặt người để dọn đường cho người. Có tiếng kêu trong hoang địa rằng: "Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng"* (Mc 1, 1-3).

Có dịp đi Mũi Né, Phan thiết; lên chơi Đồi cát, con hình dung được hình ảnh của hoang địa nơi bài Tin Mừng hôm nay đề cập đến. Ở nơi ấy, miền Trung đông, hẳn không phải ngày ngày có mặt khách du lịch, tham quan đến thăm thú hay chơi các trò chơi trượt cát, phơi mình trên cát... mà là một vùng "hoang", hiếm người đến. Thánh Gioan đã vào đó, không là để cho biết. Nhưng ngài đã ở lại, là để gặp gỡ Thiên Chúa như Môi-Sen ngày xưa trên núi Thánh. Ngài đã từ bỏ một cuộc sống tiện nghi nơi đồng bằng, phố thị. Từ bỏ một cuộc sống dễ dãi, từ bỏ những thực phẩm nhiều chất dinh dưỡng thường nhật, từ bỏ những trang phục lụa là, chống lạnh, chống nắng quen thuộc của con người để chỉ ăn châu chấu, uống mật ong rừng, mặc áo kết từ lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da. Một cách sống của một con người tự do, đối diện với Đấng tạo thành. Chỉ có trời với đất, với thiên nhiên. Chỉ có bản thân với Thiên Chúa để nghe được điều Chúa phán dạy. Gioan tự nhận mình là tiếng hô trong hoang địa theo lời tiên tri Isaia đã báo *"Có tiếng người hô trong hoang địa: Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi"*.

Đối với con, ngày hôm nay bài tin Mừng đem đến cho điều gì sau những ngày giông bão năm nay? Đối chiếu từ Thánh Gio-an, con hiện đang sống trong một thành phố, với những phương tiện đi lại dễ dàng. Sống một cuộc sống tạm đủ dùng, với mọi chọn lựa cho đời sống về thời gian, về khí hậu, về vui chơi, giải trí, về trang phục. Con chưa từng bước vào một cuộc sống trong hoang địa như Gioan, trong nghĩa đen của cuộc đời. Nhưng con có dám bước vào sa mạc của đời sống để biết từ bỏ mọi thứ mình có được hầu đón nhận được Đấng Giàu lòng thương xót đang từng ngày đến với con?

Tại quê hương con, những tháng ngày qua của tháng 10, tháng 11, anh chị em con ở miền trung đã ở trong những hoàn cảnh hết

sức đau thương, sau những ngày liên tiếp chịu những cơn bão số 9, 10 rồi đến 13. Người dân phải oằn mình chịu những trận lũ chồng lũ, bão chồng bão. Nhiều người mất hết nhà cửa, cơ nghiệp. Tại nơi con sống, tạ ơn Chúa, còn được yên ấm, theo lời mời gọi của Giáo hội và sự thúc bách của Tin Mừng, những người con của Chúa cũng đã biết chia sẻ nỗi đau của đồng bào mình.

Với 30 kiện hành lý theo đường hàng không vào đêm 13/10, cha J.B Nguyễn Sang cùng các thành viên "*Chương trình Tiếng hát vì người nghèo*" đã đến thăm và trao quà cho 200 hộ dân tại giáo xứ Trí Bưư, Tổng giáo phận Huế (tỉnh Quảng Trị). dịp này, cha Sang ân cần hỏi thăm, động viên họ vượt qua khó khăn và trao tặng mỗi gia đình 1 triệu đồng, 10 kg gạo, bánh mì thịt, 1 thùng mì gói, chả lụa, chà bông, thuốc cảm và dầu gió xanh. Ngay sau đó, ngày 17/10, ngài lại trở ra trong chuyến thứ 2. Cuối tháng 10/2020, cha Sang và đoàn thiện nguyện trở lại thăm bà con miền Trung vài lần nữa. Cảm động trước tấm lòng của vị linh mục đến từ giáo phận Mỹ Tho cùng đoàn thiện nguyện, cha sở giáo xứ Trí Bưư Giuse Lê Văn Hồng bày tỏ: "*Sự hỗ trợ kịp thời của linh mục J.B Nguyễn Sang cùng mọi người cùng với những phần quà thiết thực không chỉ giúp bà con bổ sung chất đạm trong bữa ăn, sự chu đáo lo từng viên thuốc đến chai dầu cũng giúp bà con cảm thấy ấm lòng*".

Cũng trong buổi sáng cùng ngày, Cha Giuse Nguyễn Hữu Triết, chánh xứ và cha Vinh Sơn Nguyễn Hoàng Lê Nguyên, phó xứ Tân Sa Châu (TGP TPHCM) đã mời gọi cộng đoàn chung tay cứu trợ bà con vùng lũ và ngay trong đêm hôm đó, chuyến xe 20 tấn đầu tiên đầy ắp các vật phẩm đã lăn bánh đến Huế. Vào ngày 16 và 18.10, giáo xứ có thêm hai chuyến xe đến TGP Huế và Quảng Bình (giáo phận Hà Tĩnh) với các nhu yếu phẩm như mì tôm, cá khô, quần áo cũ, giày dép, sữa, dầu ăn, gạo, áo phao, nước suối, bánh ngọt... Đêm 20.10, chuyến xe yêu thương thứ tư tiếp tục xuất phát đến Quảng Bình, trao tặng bà con các nhu yếu phẩm ăn liền như mì gói, cá khô chế biến sẵn, bánh mì, thuốc men, sữa, áo phao... Điểm đến của các chuyến xe thiện nguyện từ giáo xứ Tân Sa Châu là Caritas hai giáo phận. Sau đó Caritas sẽ chủ động phân phối đến các giáo xứ để hỗ trợ bà con vùng lũ.

Cha Giuse Maria Lê Quốc Thăng, Tân chánh xứ Phú Hạnh, ngay sau khi về nhận xứ mới, đã bắt tay vào cuộc vận động giúp đỡ kịp

thời cho vùng lũ 30 chiếc canô giúp cứu người, chuyên chở phẩm vật cứu trợ khi cơn bão số 10 vừa diễn ra cùng nhiều hiện kim, phẩm vật.

Cha Phêrô Nguyễn Phước Hưng (chánh xứ Xuân Trường, giáo phận Xuân Lộc) nhanh chóng quyên góp 300 phần quà (mỗi phần 200.000 đồng) chỉ trong một ngày. Số hiện kim này, ngài chuyển khoản đến một linh mục quen để hỗ trợ phần nào cho những người cần đến.

Văn phòng Bác ái Xã hội Dòng Tên cùng với nhóm bạn trẻ đã lên đường đến với vùng ngập lụt Quảng Trị - Thừa Thiên Huế. Chương trình cứu trợ dự kiến sẽ kéo dài trong giai đoạn giúp phục hồi sau lũ, như sửa lại nhà cửa bị hư hại, cung cấp con giống vật nuôi, trồng lại vườn tược cho các hộ dân.

Với tâm tình của những người con xa quê, các thành viên trong Hội đồng hương Lê Thủy tại TPHCM đã trở về quê hương Quảng Bình với số hiện kim góp vôi hơn 300 triệu đồng. Ngoài những nhu yếu phẩm cần thiết cho các hộ dân, hội dự kiến trao tặng 535 thẻ bảo hiểm y tế cho các gia đình cận nghèo, có hoàn cảnh khó khăn. Khi bão lũ, cứu đói cần kíp hơn khám chữa bệnh, nhưng với nguy cơ dịch bệnh sau lũ thì thẻ bảo hiểm y tế cũng cần thiết không kém. (theo Cgvd).

Cha Giuse Đinh Văn Thọ, cùng Ban Thường vụ giáo xứ Tân Trang, Quận Tân Bình sáng 17/11 đã trực tiếp ra thăm vùng lũ sau cơn bão số 13 thuộc các tỉnh thuộc giáo phận Qui Nhơn với gần 300 triệu đồng.

Còn biết bao cộng đoàn xứ đạo, các Dòng tu, các cá nhân trong và ngoài Giáo hội đang âm thầm quyên góp, giúp đỡ bà con mình. Cho đến những ngày này, tình hình giông bão các tỉnh miền Trung tạm thời lắng dịu. Nước đã rút dần, người người phải rời bỏ nhà cửa tránh lụt lần lượt trở về căn nhà thân thương. Nhưng than ôi! đồ đạc, bàn ghế, tủ giường, dụng cụ học tập sinh hoạt nay hư hỏng cả. Nhiều nhà cả bàn thờ cũng không còn vì nước dâng chạm nóc, phá hủy tất cả. Đức Tổng Giám Mục Giuse Nguyễn Năng ngày 23/10/2020 đã gửi thư kêu gọi Hiệp thông và trợ giúp các nạn nhân lũ lụt, ngài viết: *"Truyền thống 'lá lành đùm lá rách' của người Việt Nam và tinh thần bác ái Kitô giáo thôi thúc chúng ta có hành động cụ thể để chia sẻ hỗ trợ về vật chất giúp đồng bào của mình sớm khắc phục hậu quả, tái thiết và ổn định đời sống"*.

Thánh Gioan, một con người tự bản thân dám từ bỏ mọi sự để tìm gặp Chúa. Sau khi đã được đón nhận ý định của Thiên Chúa, được Thần khí Chúa thúc đẩy, ngài đã bước ra cuộc đời rao giảng. Ngài đã không ngừng nhắc nhở mọi người về sự sám hối để đón chờ Đấng Thiên sai đến. Lời rao giảng cộng với những lời cảnh báo về những việc sẽ xảy đến, giúp cho những người cùng thời với ông thay đổi cuộc sống, họ tuồn đến với ông, xưng thú tội lỗi, xin chịu Phép Rửa. Phần con hôm nay, những lời rao giảng của Thánh Gioan vẫn còn nguyên giá trị. Qua những biến cố xảy đến trong cuộc đời, con có học theo cách sống, gương sáng của Ngài hay vẫn tự hào là những "kẻ tin", tự hào là "dân riêng", là "Dân của Chúa" để không chịu sám hối trở về? Con có biết dùng đời sống của chính con, môi miệng con để dâng lời chúc tụng, ngợi khen Thiên Chúa, cảm tạ Người và công khai sống và nói về Giáo lý của Người trong cuộc sống? Con có thực sự sống Phép rửa bằng Thánh Thần và bằng Lửa, mà Chính Đức Giêsu Kitô trao ban cho con từ nơi Cha trên trời?

Xin cho con nhận Mùa Vọng sau những ngày giông bão trên quê hương, biết nhận ra những yếu đuối của con người trước thiên nhiên, những hèn yếu của con trong đời sống đạo, những vấp phạm của con với Chúa và tha nhân, qua đó con sẽ thay đổi đời sống. Sống yêu thương, sống công chính, sống liên đới, sống chan hòa với những người bên con, nhất là những người đang gặp khổ đau bất hạnh. Đó chính là con sống Mùa Vọng có ý nghĩa nhất.

Maranatha! Xin Người hãy đến, đến cứu độ chúng con

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 12/2020

CẦU CHO ĐỜI SỐNG CẦU NGUYỆN

Xin cho mỗi liên hệ cá nhân với Đức Giêsu Kitô được Lời Chúa và đời sống cầu nguyện dưỡng nuôi.

HÀNH TRÌNH MÙA VỌNG CỦA ĐỨC MARIA

Cùng đi với Đức Maria đến nhà bà Êlisabét. Việc cử hành mừng Lễ Giáng sinh của chúng ta sẽ thế nào nếu Đức Trinh nữ Maria chỉ là một “người đóng vai phụ” trong vở kịch? Khi chúng ta nghĩ về Đức Maria, gần như ngay tức khắc chúng ta nghĩ đến hai câu chuyện: Truyền Tin và Thăm Viếng. Ai có thể quên được bài tường thuật về việc sứ thần đến viếng thăm và hứa hẹn một trẻ thơ sẽ kế thừa ngai vàng của Vua Đavít? Ai có thể quên được câu trả lời tuyệt vời của Đức Maria: *"Xin cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói"* (Lc 1, 38)? Và ai có thể quên được lời kinh Magnificat, lời cầu nguyện ngợi ca bay vút cao của Đức Maria khi Mẹ đến thăm người chị họ Êlisabét của mình (x. Lc 1, 46-55)?

Nhưng ở giữa hai cuộc gặp gỡ này, một điều gì khác đã xảy ra: hành trình Mùa Vọng đầu tiên. Thánh Kinh nói với chúng ta rằng sau khi sứ thần rời bỏ Maria, Maria *"vội vã lên đường đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giuđa. Bà vào nhà ông Giacaria và chào hỏi bà Êlisabét"* (Lc 1, 39-40). Cuộc hành trình này, khoảng cách chừng một trăm dặm, có lẽ Maria phải mất khoảng một tuần để đi. Điều đó đã cho Maria có thời gian để cầu nguyện và suy gẫm, và giờ đây Mẹ mời gọi chúng ta đi cùng với Mẹ. Vì thế chúng ta hãy tưởng tượng chính chúng ta đang cùng đi với Mẹ Maria và nghĩ về những gì có thể đã diễn ra trong tâm trí của Mẹ.

Suy Gẫm về Những Lời Hứa của Chúa. Tất nhiên, chúng ta không biết chính xác những gì Đức Maria đã nghĩ, nhưng chúng ta biết rằng Mẹ là một con người cầu nguyện (x. Lc 2, 19.51). Chắc hẳn, Mẹ đã dành ít là một chút thời gian để suy gẫm về mọi điều Mẹ vừa trải nghiệm. Chắc chắn Mẹ đã bắt đầu cố gắng hiểu ý nghĩa của tất cả.

Có lẽ Maria nhớ lại những lời của sứ thần và đã cầu nguyện: “Lạy Chúa, Chúa đã hứa sẽ ban cho con một đứa con, một đứa con trai, ngay cả trước khi Giuse và con đến với nhau trong hôn nhân. Rồi con đã thưa xin vâng với Chúa, cho dầu điều đó có nghĩa là con phải mất Giuse, và con vẫn tiếp tục thưa vâng với Chúa, bất kể hậu quả thế nào. Lạy Chúa, xin hãy giúp con hiểu trọn vẹn hơn lời kêu gọi này mà con vừa mới đón nhận”.

Kinh Ngợi Khen (Magnificat). Ngay khi đến nơi, Mẹ đã cất tiếng chào bà Êlisabét, Mẹ đã dâng lời Kinh cầu nguyện của chính mình, lời

Kinh Ngợi Khen Magnificat (x. Lc 1, 46-55). Lời cầu nguyện ngợi khen này hẳn đã tràn ngập trong tất cả những suy nghĩ của Mẹ trên hành trình Mẹ đi, một sự suy gẫm về tất cả những gì Thiên Chúa đã giúp Mẹ hiểu về hành trình của Mẹ.

Mẹ Maria bắt đầu cất tiếng: *"Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hớn hở vui mừng trong Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi"* (Lc 1, 46-47). Thật ngạc nhiên khi Mẹ Maria quá vui mừng và tin tưởng. Cuộc sống của Mẹ vừa mới bị đảo lộn. Với cái tin về sự có thai ngoài dự kiến, hôn nhân của Mẹ với Giuse bị đe dọa và thậm chí Mẹ phải đối diện với khả năng bị ném đá cho đến chết. Tuy nhiên, niềm vui dường như bao phủ Mẹ.

Tại sao Mẹ lại quá vui mừng? Trong số nhiều khả năng, có hai khả năng nổi bật:

Trước hết, Maria có thể thấy rằng Thiên Chúa đang thực hiện những lời hứa của Người với dân Israel. Khi bà Êlisabét chào đón Mẹ là *"Thân Mẫu Chúa tôi"*, lòng tin hẳn đã phải tăng lên trong Mẹ (x. Lc 1, 43). Những lời của sứ thần là đúng thật – ơn cứu độ của Thiên Chúa đã gần kề! Có lẽ Mẹ Maria đang nhớ lại một trong những thánh vịnh: *"Người đã nhớ lại ân tình và tín nghĩa dành cho nhà Israel"* (Tv 98, 3). Như thế, Mẹ Maria đã vui mừng về sự trung tín của Chúa: *"Chúa độ trì Israel, tôi tớ của Người, như đã hứa cùng cùng cha ông chúng ta vì Người nhớ lại lòng thương xót"* (Lc 1, 54-55). Mẹ Maria đã ý thức rằng chính con trai của Mẹ, Đấng thực sự là *"Đức Chúa"*, sẽ thực hiện lời hứa xưa kia của Thiên Chúa để giải thoát dân Israel (Lc 1, 43).

Thứ hai, Mẹ Maria vui mừng trước cách làm việc bất ngờ của Thiên Chúa. Vương quốc của Người đang đến qua những người yếu thế, chứ không phải qua những kẻ uy quyền. Mẹ đã chứng kiến những "kẻ thống trị" Rôma ngạo mạn đang lạm dụng dân Chúa (x. Lc 1, 52). Mẹ đã thấy cách những người lính của họ đã dùng sự đe dọa và bạo lực để giữ hòa bình ở Israel. Mẹ biết về chứng hoang tưởng và giết người của Vua Hêrôđê. Tuy nhiên, Thiên Chúa đã chọn Mẹ, một người phụ nữ nghèo ở Galilê, để hạ bệ "kẻ ngạo mạn" và nâng cao "kẻ khiêm nhường" lên nơi danh dự (Lc 1, 51.52). Maria biết rằng bằng cách nào đó, Thiên Chúa sẽ dùng con của Mẹ để làm cho điều này xảy ra.

Như ngôn sứ Isaia và nhiều ngôn sứ trước mình, Maria nhận thấy rằng Thiên Chúa có một tình yêu đặc biệt dành cho những người khiêm tốn: *"Ta ngự chốn cao vời và thánh thiện, nhưng vẫn ở với tâm hồn khiêm cung tan nát"* (Is 57, 15). Mẹ biết rằng Thiên Chúa cho những người khiêm tốn và đói khát ở cận kề trái tim Người. Vì thế, điều đó hẳn phải làm cho Mẹ vui mừng biết bao khi nhận ra rằng Thiên Chúa đã chiếu cố đến "sự thấp hèn" của Mẹ, và rằng người con của Mẹ sẽ thực hiện những lời Thiên Chúa đã hứa để đem lại sự an ủi cho những người cùng khổ túng thiếu (x. Lc 1, 48).

Bài ca của Đức Maria là một lời cầu nguyện diễn tả sự kinh ngạc và lòng kính sợ trước sự kiện là Thiên Chúa đang làm cho ơn cứu độ của Người trở nên sẵn sàng cho mọi người, người giàu cũng như người nghèo, người quyền thế cũng như người yếu đuối. Thiên Chúa không phân biệt đối xử với bất cứ ai. Thiên Chúa không thiên vị người giàu hoặc coi khinh những người nghèo khổ, như một số người nghĩ như thế. Không phải vậy, thực ra Thiên Chúa yêu thương tất cả chúng ta như nhau. Thiên Chúa muốn giúp cho những kẻ kiêu ngạo học biết lãnh nhận ân sủng mà họ không thể tự kiếm được bằng sức riêng của họ, và Người muốn tỏ cho những người khiêm nhường biết rằng Người yêu thương họ, và ước ao chữa lành cho họ cách sâu sắc thế nào.

Những Lời Hứa Bền Vững. Tất cả những suy nghĩ này hẳn phải ở hàng đầu trong tâm trí của Mẹ Maria suốt chín tháng sau đó khi Mẹ và Giuse đi tới Bêlem. Khi các ngài đến thành phố ấy, Maria và Giuse chỉ là một đôi vợ chồng nghèo đến từ Galilê, không thể gặp được hầu như bất cứ ai trong phần lớn những người ở đó. Thậm chí còn tồi tệ hơn khi chẳng có ai đón tiếp các ngài; không ai biểu lộ bất cứ sự quan tâm hay lòng trắc ẩn nào đối với các ngài. Hơn bao giờ hết, các ngài đã ở giữa những con người nghèo khó và hèn mọn.

Khi đến thời gian chào đời của Chúa Giêsu, tất cả những gì mà Mẹ Maria và dưỡng phụ Giuse có là một cái máng ăn, một số quần áo quần tã, và một số người chăn chiên cừu. Chắc chắn Mẹ Maria hiểu điều đó thích hợp thế nào với Đấng sẽ nâng cao những người khiêm nhường, Người sẽ đến với chúng ta trong cách khiêm tốn nhất. Chắc chắn điều này mang lại cho Mẹ niềm an ủi cho dầu những khó khăn xung quanh đang bao phủ Mẹ. Chắc chắn Mẹ có thể nhìn thấy sự trung tín của Thiên Chúa trong khuôn mặt của Chúa Giêsu.

Có lẽ Mẹ Maria đã nhớ lại những lời này vào những năm sau khi con trai của Mẹ bắt đầu rao giảng: "*Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn*", "*sự giải thoát cho những kẻ bị giam cầm*", "*sự tự do cho những người bị áp bức*" (Lc 4, 18). Hãy tưởng tượng điều đó chẵn hẵn phải làm cho Mẹ cảm thấy thế nào khi Mẹ nhìn thấy Chúa đang chữa lành, đang giải thoát và đang tha thứ cho tất cả mọi loại người.

Cuối cùng, hãy tưởng tượng Mẹ Maria, ba năm sau đó, Mẹ chứng kiến con trai mình bị đóng đinh. Tất nhiên, với tư cách là mẹ của Chúa Giêsu, lòng Mẹ tràn ngập nỗi đau đớn khủng khiếp. Tuy nhiên vốn là một người phụ nữ có đời sống cầu nguyện sâu sắc, Mẹ thấy Chúa Giêsu đón nhận cái chết cách khiêm nhường biết chừng nào. Mẹ đã nghe thấy Chúa Giêsu kêu lên: "*Lạy Cha, xin tha cho họ*", một lời cầu nguyện có lẽ Mẹ đã dạy Người (Lc 23, 34). Mẹ nhìn thấy con trai Mẹ đang hy hiến chính mình cho mọi người. Người đang nâng cao những kẻ khiêm nhường, từng con người bị khuất phục bởi tội lỗi. Bị treo cao trên thập giá, Chúa Giêsu bẻ tan chế độ tội lỗi đã trói buộc mọi và mỗi người trong chúng ta. Ở đó (trên thập giá), bằng những lời tha thứ của mình, Chúa Giêsu đang nâng mọi người lên và tháo gỡ gánh nặng tội lỗi cho chúng ta. Nơi đó, Chúa Giêsu đã hoàn thành lời hứa của Thiên Chúa để cứu độ dân Người.

Câu Chuyện của Mẹ Maria là Câu Chuyện của Chúng Ta. Bài ca (bài hát) của Mẹ Maria là bài ca của chúng ta. Đó là bài ca của Giáo Hội. Đó là bài hát của bất cứ ai đã trải nghiệm lòng quảng đại và ân sủng chan chứa của Thiên Chúa. Cho dầu Mẹ Maria đã được tự do khỏi tội nguyên tổ, Mẹ vẫn hát bài hát của mọi người, những con người đang phải đối diện với tội lỗi của mình và đã tìm thấy một Thiên Chúa của lòng thương xót và tha thứ, một Thiên Chúa đón tiếp chúng ta và thanh tẩy lương tâm của chúng ta. Đó là bài hát của tất cả mọi người, những người bắt đầu nhận ra rằng Thiên Chúa yêu thương họ một cách cá nhân (riêng biệt), cá vị và vô điều kiện. "Thiên Chúa đã chọn tôi. Bất kể tội lỗi và đức tin yếu kém của tôi, Người vẫn yêu thương tôi và quý trọng tôi. Vâng, thần trí tôi vui mừng hớn hờ trong Chúa, Đấng cứu độ tôi!"

Không chỉ bài hát của Mẹ Maria là bài hát của chúng ta, mà câu chuyện của Mẹ cũng là câu chuyện của chúng ta. Mẹ đã sống hầu hết cuộc đời mình trong một thị trấn nhỏ bé. Những ngày của Mẹ cũng bận rộn với những công việc giặt giũ, bếp núc và việc chăm sóc

cho gia đình. Cũng vậy, hầu hết chúng ta sống cuộc sống “ẩn dật” và bình lặng. Nhưng chúng ta cố gắng sống tốt những ngày tháng cuộc đời mình bằng cách chu toàn trách nhiệm của chúng ta và cố gắng sống bình an với những người xung quanh chúng ta.

Tuy nhiên khi Mẹ Maria sống ẩn thân như Mẹ có thể, Mẹ đóng một vai trò hết sức quan trọng trong kế hoạch của Thiên Chúa. Mỗi lần Mẹ hành động trong tình yêu, mỗi lần Mẹ làm chứng bằng sự kiên nhẫn hay thương xót, mỗi lần Mẹ cầu nguyện, những lời nói và hành động của Mẹ đã dạy dỗ con trai mình (Chúa Giêsu) và giúp Người hiểu thấu được ơn gọi đặc biệt mà Thiên Chúa dành cho Người. Cũng thế, mỗi lần chúng ta cầu nguyện với gia đình chúng ta, mỗi lần chúng ta chọn sự thương xót thay vì bực bội oán giận, mỗi lần chúng ta cho thay vì nhận – tất cả những hành động này đều ảnh hưởng đến những người xung quanh chúng ta. Những hành động này giúp mang sự hiện diện của Chúa Giêsu vào trong nhà (gia đình) và những nơi chúng ta làm việc. Mỗi lần chúng ta làm cho Chúa lớn lên, đặc biệt là khi chúng ta khiêm tốn chia sẻ đức tin của chúng ta, thì chúng ta đang thay đổi thế giới này nhiều hơn một chút.

Hãy Thực Hiện Hành Trình (Mùa Vọng Nay) với Mẹ Maria.

Qua bài hát về niềm vui và lòng biết ơn của mình, Mẹ Maria chỉ cho mỗi người chúng ta thấy chúng ta có thể mang Chúa Kitô vào thế giới, bất kể chúng ta có thấp kém thế nào. Vì thế hãy tưởng tượng chính bạn đang cùng đi với Mẹ Maria trong Mùa Vọng này. Bạn hãy chia sẻ với Mẹ những lý do vui mừng hớn hởi của bạn. Những điều ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn là gì, những điều khiến bạn phải làm cho Chúa lớn lên? Bạn cũng hãy nói với Mẹ về “sự hèn kém” trong cuộc sống của bạn ngay bây giờ có thể phản ánh sự khiêm tốn của Mẹ. Cuối cùng, bạn hãy xem mình có thể noi gương sự khiêm nhường của Mẹ Maria thêm một chút trong những mối tương quan gia đình hoặc tại nơi làm việc hoặc trong giáo xứ của bạn không.

Hãy tiến lên và chia sẻ điều này với Mẹ Maria. Rồi bạn hãy lắng nghe những gì Mẹ đã nói với bạn. Hãy để cho những lời của Mẹ trong Thánh Kinh, gương mẫu về cuộc sống của Mẹ và lời xin vâng của Mẹ với Chúa dạy bạn biết vui mừng hớn hởi trong Chúa Giêsu, Đấng Cứu Độ của bạn như thế nào.

Theo The Word Among Us [wau.org] – Advent 2019 Issue

Chuyển ngữ: **Sr. Maria Trần Thị Ngọc Hương**

SỰ ĐAU KHỔ CỦA CON NGƯỜI VÀ LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA THIÊN CHÚA

LM Vinh Sơn Trần Đình Hòa

Đặc trách CDLCTX hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

(Tiếp theo và hết)

3. Chúa Giêsu đã liên đới với con người và biến đau khổ sinh ơn cứu độ.

Sau khi sa ngã, con người không bị Thiên Chúa bỏ rơi. Ngược lại, Thiên Chúa kêu mời con người và tiên báo cách huyền nhiệm sự dữ sẽ bị đánh bại và con người sa ngã sẽ được nâng dậy. Đoạn này trong sách Sáng Thế được gọi là "Tiền Tin Mừng" vì đó là lời loan báo đầu tiên về Đấng Mêsia cứu chuộc, về cuộc chiến đấu giữa con rắn và người nữ và về chiến thắng cuối cùng của một hậu duệ người nữ này.

Ngôi Hai Thiên Chúa Nhập thể là mẫu nhiệm của sự kết hợp tuyệt vời giữa bản tính Thiên Chúa và bản tính nhân loại trong ngôi vị duy nhất của Ngôi Lời. Chấp nhận làm người, Ngôi Hai Thiên Chúa chấp nhận liên đới với tội của con người và qua sứ mạng yêu thương Ngôi Hai Thiên Chúa mang đến hồng ân cứu độ cho con người. Thư Phêrô cho chúng ta biết điều này: *"Tội lỗi của chúng ta, chính Người đã mang vào thân thể mà đưa lên cây thập giá, để một khi đã chết đối với tội, chúng ta sống cuộc đời công chính. Vì Người phải mang những vết thương mà anh em đã được chữa lành"* (x. 1Pr 2, 24).

Con Thiên Chúa, Đấng "từ trời xuống, không phải để làm theo ý Người, nhưng để làm theo ý Đấng đã cử Người" (Ga 6, 38), "khi vào trần gian, Người nói:... Lạy Thiên Chúa, này con đây, con đến để thực thi ý Ngài... Chính theo ý đó của Thiên Chúa, mà chúng ta được thánh hóa nhờ Đức Giê-su Ki-tô đã hiến dâng thân mình làm lễ tế, chỉ một lần là đủ" (Dt 10, 5-10). Ngay từ phút đầu tiên khi nhập thể, Chúa Con sống chết với ý định cứu độ của Thiên Chúa trong sứ vụ cứu thế của mình: *"Lương thực nuôi sống Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy, và hoàn tất tốt đẹp công trình của Người"* (Ga 4, 34). Lễ hy sinh của Đức Giê-su "đền bù tội lỗi cả thế gian" (1Ga 2, 2) là cách diễn tả sự thông hiệp tình yêu với Chúa Cha: *"Sở dĩ Chúa*

Cha yêu mến tôi, chính vì tôi hy sinh mạng sống mình” (Ga 10, 17). “Thế gian phải biết rằng tôi yêu mến Chúa Cha và làm đúng như Chúa Cha đã truyền cho tôi” (Ga 14, 31).

Ước muốn sống chết với ý định yêu thương cứu chuộc của Chúa Cha là động lực cho cả cuộc đời Đức Giê-su (x. Lc 12, 50; 22, 15; Mt 16, 21-23), vì cuộc khổ nạn cứu thế là lý do khiến Người nhập thể: *“Lạy Cha, xin cứu con khỏi giờ này! Nhưng chính vì giờ này mà con đã đến” (Ga 12, 27). “Chén đắng Chúa Cha đã trao cho Thầy, lẽ nào Thầy chẳng uống?” (Ga 18, 11).* Và trên Thập Giá, trước khi “mọi sự đã hoàn tất” (Ga 19, 30), Người còn nói: *“Tôi khát!” (Ga 19, 28).*

Sau khi chấp nhận ban phép rửa cho Đức Giê-su giữa những kẻ tội lỗi (x. Lc 3, 21; Mt 3, 14-15), Gio-an Tẩy Giả đã thấy và giới thiệu Người: *“Đây là Chiên Thiên Chúa, Đấng xóa bỏ tội trần gian” (Ga 1, 29) (x. Ga 1, 36).* Như vậy ông cho thấy rằng Đức Giê-su vừa là Người Tội Tố đau khổ, im lặng chịu dẫn đến lò sát sinh (Is 53, 7) (x. Gr 11, 19) và gánh tội lỗi muôn dân (x. Is 53, 12), vừa là Chiên Vượt Qua biểu tượng cho việc Ít-ra-en được cứu chuộc trong cuộc Vượt Qua lần đầu (Xh 12, 3-14) (x. Ga 19, 36; 1Cr 5, 7). Toàn bộ cuộc đời của Đức Ki-tô diễn tả sứ mạng của Người là *“hầu hạ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người” (Mc 10, 45).*

Khi sống chết với tình thương của Chúa Cha dành cho con người bằng trọn trái tim nhân loại của mình, Đức Giê-su *“đã thương yêu họ đến cùng” (Ga 13, 1) “vì không có tình thương nào lớn hơn tình thương của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu” (Ga 15, 13).* Như vậy, trong đau khổ và cái chết, nhân tính của Người đã trở thành dụng cụ tự do và hoàn hảo cho tình yêu Thiên Chúa luôn ước muốn cứu chuộc loài người (x. Dt 2, 10, 17-18; 4, 15; 5, 7-9). Quả thật, Người đã tự do chấp nhận chịu nạn và chịu chết vì yêu mến Chúa Cha và yêu mến loài người mà Chúa Cha muốn cứu độ: *“Mạng sống của tôi, không ai lấy đi được, nhưng chính tôi tự ý hy sinh mạng sống mình” (Ga 10, 18).* Do đó, Chúa Con đã tự do tốt bụng khi hiến thân chịu chết (x. Ga 18, 4-6; Mt 26, 53).

“Cũng như vì một người duy nhất đã không vâng lời Thiên Chúa, mà muôn người bị liệt vào hàng tội nhân, thì nhờ một người duy nhất đã vâng lời Thiên Chúa, muôn người cũng sẽ được kể là công chính” (Rm 5, 19). Nhờ vâng phục cho đến chết, Đức Giê-su đảm nhận

hoàn toàn vai trò Người Tôi Tớ đau khổ, “hiến mạng sống mình làm Của lễ đền tội muôn dân”, “*khi làm cho họ nên công chính bằng cách chính Người gánh lấy tội lỗi của họ*” (Is 53, 10-12). Đức Giê-su đã đền bù và đền tạ thỏa đáng cho Chúa Cha vì tội lỗi của chúng ta (Cđ Tren-tô:DS 1529).

Vì Đức Giê-su đã “*yêu thương đến cùng*” (Ga 13, 1) nên hy tế của Người có giá trị cứu chuộc và đền bù, xá tội và đền tạ. Người biết và thương yêu hết thảy chúng ta trong việc hiến dâng mạng sống của Người (x. Ga 2, 20; Ep. 5, 2.25). “*Tình yêu Đức Ki-tô thôi thúc chúng tôi, khi chúng tôi nghĩ rằng: nếu một người đã chết thay cho mọi người, thì mọi người đều chết*” (2Cr 5, 14). Không ai, dù thánh thiện nhất, có thể gánh hết tội lỗi mọi người và hiến mình làm hy lễ cho mọi người. Vì là Con Thiên Chúa, Đức Ki-tô vừa vượt trời vừa đồng thời bao gồm mọi người và là đầu toàn thể nhân loại, nên Người mới có thể dâng hy tế cứu chuộc mọi người.

4. Đón nhận đau khổ như là cơ hội để sinh ích cho phần rỗi.

Chúa Giêsu đã đi con đường tử nạn để tới vinh quang phục sinh. Con đường ấy dù Người chẳng muốn đi nhưng vì vâng ý Cha cho trọn. Đức tin Công giáo không chủ trương tìm đau khổ nhưng nếu gặp đau khổ, các tín hữu mời gọi đón nhận trong tinh thần của Đức Kitô. Thật ra, trong cuộc lữ hành đức tin, mỗi Kitô hữu phải đối diện với những đau khổ như một sự thật không thể chối cãi. Có những đau khổ sinh ra do tội lỗi của chúng ta, có những đau khổ gây ra cho chúng ta vì tội của người khác. Tuy nhiên, chúng ta có Chúa Giêsu là Đấng tiên phong đã làm gương cho chúng ta và Người mời gọi chúng ta can đảm bước theo Người trên con đường khổ giá. Trong thế gian, chúng ta sẽ phải gian nan khốn khó. Nhưng can đảm lên! chính Chúa Giêsu đã thắng thế gian (x. Ga 16, 33). Điều ấy mời gọi chúng ta cần tín thác vào Chúa Giêsu hơn nữa để chúng ta có thể vượt qua thử thách và đau khổ .

Mặt khác, con đường về trời là con đường đầy gian truân mà chính Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta: Ai muốn theo Người, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo (x. Mt 16, 24). Sự gian truân và đau khổ có thể làm cho những thửa đất của những tâm hồn nông nổi nhất thời không thể sinh hoa kết trái, còn đối những tâm hồn tốt lành tựa như thửa đất tốt thì trở sinh hoa trái dồi dào.

Tình yêu đáp lại tình yêu, ân tình đền đáp ân tình. Đau khổ có thể trở thành cơ hội thuận tiện để chúng ta tỏ lòng yêu mến Chúa nhiều hơn. Đường thập giá trần gian này càng gian nan vinh quang nước trời mai sau nào ai kể xiết. Vì thế, khi gặp bách hại và đau khổ, chúng ta vẫn một lòng tin thác vào Chúa thì tình yêu Chúa nơi mỗi người thật lớn biết mấy. Nếu chúng ta không có tình yêu lớn đến độ sẵn sàng hy sinh tính mạng vì bạn hữu thì ít ra chúng ta dám chịu đau khổ vì tình yêu Đức Kitô. Thánh Phaolô đã xác tín điều này và Ngài đã chia sẻ với chúng ta trong thư Roma. Ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Ki-tô? Phải chăng là gian truân, khốn khổ, đói rách, hiểm nguy, bắt bớ, gươm giáo? (x. Rm 8, 35).

Bằng cuộc khổ nạn và cái chết trên thập giá của Đức Giêsu, Người đem lại cho đau khổ một ý nghĩa mới: từ nay đau khổ có thể làm cho chúng ta nên đồng hình đồng dạng với Người và kết hợp chúng ta vào cuộc khổ nạn sinh ơn cứu chuộc của Người. Theo gương Chúa Giêsu, các thánh đã đón nhận đau khổ để sinh ơn ích cho phần rỗi của mình. Vì lợi ích của các tín hữu và của hội thánh, Thánh Phaolô vui mừng đón nhận đau khổ: *"Giờ đây, tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em. Những gian nan thử thách Đức Ki-tô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh"* (Cl 1, 24). Sau khi các Tông đồ bị đánh đòn vì rao giảng Đức Kitô phục sinh, các ngài ra khỏi Thượng Hội Đồng, lòng hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giêsu (x. Cv 5, 41). Trước sự bách hại, Stêphanô đã bình tâm cầu nguyện rằng: *"Lạy Chúa Giêsu xin nhận lấy hồn con"* (Cv 7, 59). Và còn biết bao nhiêu vị thánh khác đã trải qua từ đau khổ lớn lao mà về Thiên Quốc và họ đã tẩy trắng áo họ trong máu Con Chiên (x. Kh 7, 14).

Gương sáng của Chúa Giêsu và các thánh mời gọi chúng ta đón nhận những đau khổ với tinh thần tích cực. Nếu những đau khổ sinh ra do tội của chúng ta gây ra, chúng ta tạ ơn Chúa vì có cơ hội chuộc lại lỗi lầm. Nếu những đau khổ xảy ra không phải do lỗi của mỗi người, chúng ta hãy nhìn lên Chúa Giêsu, Đấng đã ôm lấy đau khổ của chúng ta mà đưa lên cây thập giá. Chúng ta vui mừng kết hợp những đau khổ đó với hy tế thập giá của Chúa Giêsu để sinh ích cho phần rỗi của mình và cho phần rỗi của tha nhân, hầu mọi người nhận được ơn cứu độ.

HÃY ĐÓN NHẬN CON TRAI TÔI

“Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban CON MỘT, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống đời đời” (Ga 3, 16).

Một nhà triệu phú và đứa con trai rất đam mê sưu tầm những họa phẩm hiếm nổi tiếng. Họ đã thu thập được hết thảy những bức tranh tuyệt tác của các danh họa lừng danh trên thế giới, từ Picasso tới Raphael. Hai cha con thường ngồi bên nhau để thưởng lãm và ca ngợi những nét vẽ thần tình và linh động tuyệt vời của

các bức họa mà họ đã ra công sưu tầm được.

Khi chiến tranh bùng nổ, người con nhận được lệnh gọi phải nhập ngũ. Sau một thời gian huấn luyện, anh theo đơn vị ra chiến trường. Anh tỏ ra một chiến sĩ dũng cảm và rất yêu thương đồng đội, nhưng anh đã phải hy sinh nơi trận địa trong lúc cứu mạng sống của một đồng đội. Khi nhận được hung tin, người cha vô cùng đau đớn về cái chết đột ngột của người con trai duy nhất của ông.

Khoảng một tháng sau, ngay trước Lễ Giáng Sinh, vào một buổi xế chiều, người cha đang ngồi ngắm nghía những bức họa mà lúc sinh thời người con ưa thích; thình lình nghe tiếng gõ cửa ông đứng lên bước ra mở cửa. Một thanh niên lạ mặt hai tay ôm một gói lớn, cất tiếng chào.

– Kính chào Bác, chắc hẳn Bác chưa từng biết cháu là ai, cháu xin phép được tự giới thiệu: cháu là người lính đã được con trai Bác cứu mạng trong một cuộc đụng độ. Anh ấy đã cứu rất nhiều bạn đồng đội trong ngày hôm ấy và trong khi đang vục cháu vào chỗ nấp an toàn, anh đã bị một viên đạn của đối phương bắn trúng ngay tim và gục ngã tức thời.

Trong những ngày còn tại thế, chúng cháu sống bên nhau, anh ấy thường hay nhắc đến Bác rất nhiều với cháu, và kể cho cháu nghe về sự ưa chuộng và mê say những tác phẩm hội họa của Bác, cũng như

Bác đã giảng giải cho anh về những nét vẽ tinh vi và khác biệt của từng họa sĩ. Anh thanh niên đưa gói quà ra và trình trọng tiếp lời:

– *Cháu biết, bức tranh này chẳng đáng giá gì so với bộ sưu tập của Bác. Cháu không phải là một họa sĩ nổi tiếng, nhưng cháu nghĩ rằng người con trai Bác, cũng là ân nhân cứu mạng cháu nên cháu ước ao xin Bác chấp nhận bức họa này.*

Người cha đưa tay đỡ lấy và từ từ mở gói quà ra. Trước mặt là một bức chân dung của con trai ông đã được người thanh niên vẽ. Ông thất thần trở mắt chăm chú nhìn bức chân dung mà người họa sĩ quân nhân đã lột trần được cái tinh anh của con trai ông qua nét vẽ thật tài tình. Đôi mắt người cha đã tuôn trào dầm lệ lôi cuốn bởi đôi mắt người con trên bức tranh. Ông cảm ơn người thanh niên và ngỏ ý muốn trả tiền cho bức tranh. Người thanh niên vội đáp:

– *Thưa Bác không, đây là một món quà cháu kính biếu bác, cháu không có gì xứng đáng để có thể đền đáp được ơn cứu sống của con trai bác đã hy sinh mạng sống của mình cho cháu.*

Người cha liền treo bức hình đó trong phòng trưng bày những sưu tầm chính của ông. Mỗi khi có khách viếng thăm, ông thường dẫn đến xem bức hình của con trai ông trước rồi mới dẫn đi xem những bức tranh sưu tầm nổi tiếng khác.

Sau một thời gian ngắn, người cha cũng ra đi về nơi vĩnh cửu. Một cuộc đấu giá vĩ đại được tổ chức tiếp theo. Rất nhiều người có uy thế chung quanh vùng quây quần đến, nôn nao muốn được xem những họa phẩm nổi danh của người quá cố và hy vọng có cơ hội mua được một trong những tác phẩm này để thêm vào cho bộ sưu tầm của họ.

Bức tranh người con trai được trưng bày ngay giữa bục đấu giá. Người điều khiển cuộc bán đấu giá gõ búa lên tiếng tuyên bố:

– *Thưa quý quan khách, chúng tôi bắt đầu cuộc đấu giá hôm nay, khởi sự bằng bức tranh người con trai của cố chủ nhân. Ai trong quý vị muốn đấu giá bức họa này?*

Mọi người đều lặng thinh.

Rồi một giọng nói từ phía sau la lên:

– *Xin thông qua bức tranh này, chúng tôi muốn được xem những bức họa nổi tiếng khác.*

Nhưng người điều khiển đấu giá không để ý đến lời nói, vẫn tiếp tục:

– *Đây bức tranh người con trai, ai muốn đấu giá bức tranh người con trai? Vị nào bắt đầu trả giá \$100..., \$200!...*

Một tiếng khác la lên với giọng giận dữ:

– *Chúng tôi đến đây không phải để xem bức họa này. Chúng tôi tới để xem những bức họa của các họa sĩ thiên tài nổi danh trên thế giới như Van Goghs, Rembrandts... thôi. Hãy đi thẳng ngay vào những bức danh họa chính!*

Nhưng người điều khiển đấu giá vẫn tiếp tục rao không thèm để ý đến lời đề nghị của khách.

– *Bức tranh người con trai..., bức tranh người con trai...! Vị nào muốn làm chủ nhân ông bức tranh người con trai này hãy mau mau trả giá?*

Sau cùng, một giọng nói phát xuất từ mãi phía cuối phòng. Đó là người làm vườn lâu năm của ông chủ nhà và người con trai.

– *Tôi xin trả bức họa đó \$10.00.*

Là một người nghèo nàn, đó là số tiền lớn nhất mà ông gom góp tiết kiệm bao nhiêu năm mới được.

– *Đã có vị trả giá \$10, ai là người trả hơn... \$20?... \$20?*

– *Thôi hãy trao bức tranh đó cho ông ta lấy \$10 đi, đáng giá rồi! Chúng tôi đang nóng lòng chờ đợi muốn xem những bức danh họa chính!*

– *\$10 bức họa người con trai, có vị nào trả thêm nữa không?*

Đám đông người trở nên giận dữ. Họ đâu muốn đầu tư vào bức tranh người con trai. Họ muốn đầu tư vào những họa phẩm có giá trị hơn nữa cho bộ sưu tập của họ.

Người điều khiển cuộc bán đấu giá gõ mạnh búa xuống bàn và bắt đầu lên giọng đếm:

– *Một,... hai,... bức tranh người con trai được bán với giá \$10.*

Một người đàn ông ngồi ở hàng ghế thứ hai la lớn:

– *Bây giờ hãy mau khởi đấu những họa phẩm nổi tiếng đi!*

Người điều khiển cuộc đấu giá đặt cây búa xuống bàn và tuyên bố:

– *Tôi trân trọng xin lỗi quý vị, buổi bán đấu giá đến đây đã hoàn tất.*

– *Vậy còn những sưu tập nổi tiếng kia thì sao?*

– *Tôi thành thật rất tiếc. Khi được giao phó việc điều khiển cuộc đấu giá này, tôi đã được nhắc nhở một điều khoản bí mật trong chúc thư của chủ nhân. Tôi không được phép tiết lộ điều ấy tới khi kết thúc cuộc đấu giá. Đó là:*

– *Chỉ có bức chân dung người con trai được đưa ra đấu giá. Bất cứ ai mua được bức chân dung ấy sẽ đương nhiên được thừa hưởng tất cả những tài sản bao gồm luôn những bức danh họa trong sưu tập của chủ nhân quá cố.*

Do đó người đàn ông đấu giá được bức họa người con trai nhận được tất cả mọi sản nghiệp của người quá cố.

Trước đây hơn 2000 năm, Thiên Chúa Cha đã trao ban người Con Một của Ngài trên cây thập giá. Giống như người điều khiển cuộc đấu giá bộ sưu tập danh họa ngày hôm nay là: Ngài đã gõ búa và cất tiếng hỏi: "Người Con Một của ta!... Người Con Một của ta!... Ai nhận Người Con Một... đó?"

Như chúng ta đã thấy: ai nhận Người Con là nhận được tất cả.

"*Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống đời đời*" (Ga 3,16). Đó là tình yêu.

Hoài Việt Nguyễn Vĩnh Tường
(sưu tầm chuyện ngữ và phóng tác)

CHIA BUỒN

Được tin cụ ông Barnabê Phạm Văn Cường, cựu Trưởng Ban Bác ái CĐ LCTX hạt Hóc Môn, bố chồng chị Maria Nguyễn Thị Phượng, thành viên BCH hạt Hóc Môn, đã về nhà Chúa lúc 22g30' ngày 17-11-2020, hưởng thọ 74 tuổi.

Cha Tổng linh hướng và BCH CĐ LCTX TGP, thành kính phân ưu cùng chị và gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn Barnabê vào Nước Trời.

Những Điều Đặc Biệt Vào dịp Giáng Sinh Tại Ý

Những điều đặc biệt vào dịp Giáng Sinh tại Ý là gì? Là những mô hình Giáng sinh trong nhà, là cách trang hoàng trên đường phố và quảng trường, là không khí lễ hội đặc trưng của các vùng miền,... Hãy cùng Generali khám phá nhé

LỄ THÁNH LỚN NHẤT THẾ GIỚI

Một trong những điều đặc biệt vào dịp Giáng Sinh tại Ý là Lễ Thánh lớn nhất thế giới tại làng Manarola thuộc vùng Cinque Terre (Tây Bắc nước Ý). Mỗi năm, vào dịp này, Manarola trở nên lộng

lẫy hơn bao giờ hết bởi được chiếu sáng bằng hơn 15.000 ngọn đèn. Đây là truyền thống của Manarola từ năm 1961 và đến nay ngôi làng đã trở thành một trong những điểm du lịch nổi tiếng trong vùng vào mùa Giáng sinh. Không chỉ vậy, Lễ Thánh tại Manarola còn là một hoạt động rất thân thiện với môi trường do sử dụng các nguyên liệu tái chế.

ĐÊM THÁNH TẠI VATICAN

Nhắc đến Ý thì không thể không nhắc đến Vatican. Mỗi năm vào dịp Giáng sinh, khung cảnh tại Quảng trường San Pietro trong Đêm Thánh sẽ được truyền đi khắp thế giới. Và theo truyền thống, vào Đêm Giáng sinh, Đức Giáo Hoàng sẽ chủ trì buổi lễ tại nhà thờ

Thánh Peter và ngài sẽ đặt bức tượng Chúa Jesus vào mô hình Giáng sinh.

LỄ GIÁNG SINH “NỔI” TRÊN MẶT NƯỚC

Lễ Thánh trên thuyền, tại sao không? Lễ Thánh “nổi” tại thị trấn cảng Cesenatico là hoạt động mừng lễ Giáng sinh độc nhất trên toàn thế giới. Tại đây, khoảng 50 bức tượng với nhiều kích cỡ được trưng bày trên thuyền trong suốt tháng 12 mô tả cảnh tượng điển hình của

làng chài. Mỗi năm, sẽ có một bức tượng mới được thêm vào. Và bạn nên chiêm ngưỡng khung cảnh này vào ban đêm, khi những chiếc đèn được bật lên và tái hiện rõ nhất cuộc sống tại Cesenatico.

GIÁNG SINH THEO PHONG CÁCH NAPOLI

Lễ Giáng sinh ở Naples có lẽ là một trong những lễ hội cổ nhất và truyền thống nhất ở Ý. Vào thời gian này, thành phố sẽ được bao phủ bởi bầu không khí lễ hội sống động, đầy màu sắc trên đường phố với văn hoá và nghệ thuật truyền thống.

Bạn có thể đến thăm Via San Gregorio Armeno – nơi sản xuất mô hình Giáng sinh nổi tiếng của Naples và đắm chìm trong vô số sản phẩm thủ công, tượng nhỏ và cảnh vật bản xứ,... được thợ thủ công làm tại chỗ.

HOÁ THÂN THÀNH NHỮNG NHÂN VẬT GIÁNG SINH

Tại Ý, vào mùa Giáng sinh, bạn có thể bắt gặp những viventi presepi – những người hoá trang thành các nhân vật như trong các mô hình Giáng sinh. Hoạt động này diễn ra tại nhiều nơi nhưng Matera (miền Nam nước Ý) là nơi nổi tiếng và đẹp nhất. Tại đây, bạn sẽ vượt qua một tuyến đường dài 5km và gặp các nhân vật như nông dân, thợ thủ công, người chăn cừu,... với trang phục cổ xưa.

MÔ HÌNH CÁT

Một trong những điều khác biệt vào dịp Giáng Sinh ở Ý bạn không thể bỏ qua là mô hình bằng cát tại Jesolo (gần Venice). Ở đây, mỗi năm sẽ có một mô hình được làm từ khoảng 1.500 tấn cát theo chủ đề hoặc câu chuyện khác nhau. Năm nay, mô hình được dựa trên dụ ngôn Người Samaria nhân lành (Good Samaritan).

Nguồn: blog.general-life.com.vn

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

BIỂU TƯỢNG GIÁNG SINH VÀ Ý NGHĨA

VÒNG LÁ MÙA VỌNG

Vòng lá mùa vọng là vòng tròn kết bằng cành lá xanh thường được đặt trên bàn hay treo lên cao để mọi người trông thấy. Cây xanh thường được trang hoàng trong các bữa tiệc của dịp Đông chí – dấu hiệu của mùa đông sắp kết thúc. Trên vòng lá đặt 4 cây nến. Tục lệ này khởi xướng bởi các tín hữu Pháo Lutheran ở Đức vào thế

kỷ 16 để nói lên sự giao tranh giữa ánh sáng và bóng tối.

Vòng lá có hình tròn nói lên tính cách vĩnh hằng và tình yêu thương vô tận của Thiên Chúa. Màu xanh lá nói lên hi vọng rằng Đấng Cứu Thế sẽ đến cứu con người. 4 cây nến bao gồm ba cây màu tím – màu của Mùa Vọng, cây thứ 4 là màu hồng, là màu của Chúa Nhật thứ Ba mùa Vọng, hay còn gọi là Chúa Nhật Vui mừng (Gaudete Sunday).

THIỆP GIÁNG SINH

Bắt nguồn từ năm 1843 khi ông Henry Cole, một thương gia giàu có nước Anh, đã nhờ Horsley, một họa sỹ ở London, thiết kế một tấm thiệp thật đẹp để tặng bạn bè. Vào Noel năm đó, Horsley trình làng tấm thiệp đầu tiên trên thế giới và sau đó nó đã in ra 1000 bản. Thiệp Giáng sinh nhanh chóng bùng phát và trở thành một

thịnh hành ở Anh trong suốt 10 năm kể từ khi Chính phủ Anh thông qua đạo luật năm 1846 cho phép bất kì người dân nào gửi thư đến bất kỳ nơi nào với giá rẻ. Không lâu sau, trào lưu này du nhập sang Đức và tới 30 năm sau người Mỹ mới chấp nhận nó.

QUÀ GIÁNG SINH

Những món quà biểu lộ tình yêu của mọi người với gia đình và bạn bè. Đối với một số người, những món quà Giáng sinh còn có một ý nghĩa tín ngưỡng sâu sắc. Đó là lễ kỷ niệm ngày sinh của Chúa Giêsu, món quà mà Thiên Chúa đã ban tặng cho con người.

Khi Chúa Giêsu cất tiếng khóc chào đời tại Bethlehem trong máng cỏ, ba vị vua phương Đông đã đến để bày tỏ sự thành kính của mình. Họ mang đến ba món quà quý giá, đó là vàng, trầm hương và mộc dược. Vàng tượng trưng Chúa Giêsu là vua (tức con Chúa Cha – Vua Nước Trời), trầm hương tượng trưng Giêsu là Thiên Chúa và mộc dược biểu hiện hình ảnh Giêsu bị đóng đinh trên cây thánh giá hay nói rõ hơn là sự chịu chết của Chúa Giêsu để cứu chuộc nhân loại.

Ba vị vua rất giàu có nhưng những người dân nghèo hầu như chẳng có tài sản cũng mang đến bất cứ những gì họ có thể để tỏ lòng thành kính với Chúa Hài đồng. Những người chăn cừu tặng Chúa Giêsu hoa quả và những món đồ chơi nhỏ do chính họ tạo ra.

Ông già Nô-en thường cưỡi xe tuần lộc trên trời, đến nhà có cây thông giáng sinh và leo qua ống khói để đem đến những món quà cho các em nhỏ đang ngủ và thường để quà trong những chiếc tất.

Nguồn gốc dùng hang đá và máng cỏ trong lễ Giáng Sinh là do truyền thuyết Chúa sinh ra đời trong một hang đá nhỏ, nơi máng cỏ của các mục đồng chăn chiên tại thành Bethelam.

HANG ĐÁ VÀ MÁNG CỎ

Ngày nay, vào đêm 24-12 tại các giáo đường đều có hang đá với máng cỏ, bên trong có tượng Chúa Hài Đồng, tượng Đức Mẹ Maria, Thánh Giuse, chung quanh có những con lừa, tượng Ba Vua, một số thiên thần. Trên mái nhà có ánh sáng, chiếu từ một ngôi sao hướng dẫn ba vua tìm đến với Chúa. Mọi người đều hướng về Chúa nhân từ, cầu nguyện Chúa cứu rỗi cho nhân loại tránh khỏi chiến tranh, nghèo đói và bất hạnh.

CÂY THÔNG NOEL

Cây thông Noel có nguồn gốc từ nước Đức từ thế kỷ 16. Đây là loại cây sống trong khí hậu khắc nghiệt nhưng vẫn giữ được dáng vẻ mạnh mẽ, vững chãi và màu xanh vĩnh cửu. Dần dần hình ảnh của loài cây này xuất hiện thường xuyên hơn và nó được coi là trung tâm của lễ hội, nơi mọi người cùng nắm tay nhau nhảy múa xung quanh cây thông được trang trí công phu cả bên trong và bên ngoài bằng hoa hồng, táo và giấy màu. Đến thế kỷ 19 thì cây Noel bắt đầu được sử dụng rộng rãi ở Anh. Đến những năm 1820 cây Noel được những người Đức ở Pennsylvania mang sang nước Mỹ. Ngày nay, gần đến dịp Noel, người ta thường sắm một cây thông và trang trí lên đó những ngôi sao, những quả châu, dải kim tuyến lấp lánh, hoa... Cây thông được xem là biểu tượng của niềm hy vọng và sức sống mới trong lễ hội đón chào năm mới.

QUÀ TẶNG TRONG NHỮNG CHIẾC BÍT TẮT

Tương truyền rằng, nhà kia có 3 cô gái đến tuổi lập gia đình nhưng không có chàng trai nào nhòm ngó đến vì gia cảnh quá nghèo. Đức giám mục Myra rất thương xót nên đã ném những đồng tiền vàng xuống ống khói nhà của 3 cô gái. Những đồng tiền vàng rơi từ trên nóc nhà xuống đúng các đôi bít tất mà các cô treo hong bên lò sưởi. Không phải nói cũng biết rằng các cô vui mừng đến mức nào. Họ đã có cơ hội để thực hiện nguyện ước của mình.

Câu chuyện thần kỳ kia được lan truyền đi khắp nơi, ai ai cũng muốn mình trở thành người may mắn nên đều bắt chước 3 cô gái treo bít tất bên lò sưởi để hy vọng nhận được quà.

Trẻ em hy vọng nhận được nhiều quà nhất. Mọi người trong nhà cũng nhân cơ hội này để tặng quà cho các em với mong muốn là các em sẽ ngoan ngoãn và học giỏi. Từ đó có tục trẻ em treo bít tất bên cạnh lò sưởi để nhận quà như ước mơ từ ông già Noel.

NGÔI SAO GIÁNG SINH

Ngôi sao trong lễ Giáng sinh có ý nghĩa đặc biệt, theo tương truyền lúc Chúa vừa chào đời thì xuất hiện một ngôi sao rực rỡ. Ánh sáng tỏa ra mấy trăm dặm còn nhìn thấy. Từ các vùng phía đông xa xôi nay thuộc lãnh thổ Iran và Syria, có 3 vị vua được mặc khải tin rằng cứ lần theo ánh sáng ngôi sao tìm tới chắc chắn sẽ gặp phép lạ gọi là lễ Ba vua.

Từ đó, 3 vị tìm theo sự dẫn đường của ánh sáng để đến được Bethlem nơi Chúa đã ra đời. Ba vị này thân quỳ trước mặt Chúa, dâng lên Chúa các vật phẩm trầm hương và vàng bạc châu báu.

Ngôi sao trở thành biểu tượng ý nghĩa trong mùa Giáng sinh và được treo chỗ sang trọng nhất ở các giáo đường, cơ sở tôn giáo trong đêm Giáng sinh để nhớ đến sự tích trên. Do ý nghĩa ngôi sao còn tượng trưng cho phép lạ của Thượng đế.

ÔNG GIÀ NOEL

Nguồn gốc của từ "ông già Noel" (Santa Claus) hay thánh Nicholas bắt đầu ở Thổ Nhĩ Kỳ từ thế kỷ thứ IV. Thánh Nicholas đặc biệt được ca tụng vì tình yêu đối với trẻ em và sự hào phóng của ngài. Thánh Nicholas là người bảo trợ cho các thủy thủ, đảo Xi-xin-li, nước Hy Lạp và nước Nga và tất nhiên thánh cũng là người bảo trợ của trẻ em. Vào thế kỷ thứ 16, ở Hà Lan trẻ em thường đặt những chiếc giày gỗ của mình bên cạnh lò sưởi với hy vọng là chúng sẽ được thánh Nicholas thết đãi no nê.

Người Hà Lan phát âm từ St. Nicholas thành Sint Nicholaas, sau đó nói chệch thành Sinterklaas và cuối cùng được những người theo giáo phái Anh đọc thành Santa Claus.

Năm 1882, Clê-mơn C. Mo-rơ đã viết bài hát nổi tiếng của mình "A visit from St. Nick" (chuyến thăm của thánh Nick) và sau đó được xuất bản với cái tên "The night before Christmas" (Đêm trước Giáng Sinh). Mo-rơ được coi là người đã hiện đại hóa hình tượng ông già Noel bằng hình ảnh một ông già to béo, vui tính trong bộ đồ màu đỏ.

(Còn tiếp 1 kỳ)

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

BẠN BỊ UẾ OẢI?

BẠN ĐỌC LỜI CẦU NGUYỆN CỦA THÁNH I-NHÃ

Trầm cảm dưới mọi hình thức, dưới mọi giai đoạn không bao giờ là vấn đề dễ giải quyết. Tin phần khởi cho những người mắc chứng trầm cảm, chúng ta không một mình chiến đấu với nó. Ngoài sự chăm sóc nhờ thuốc men, chúng ta có cả một danh sách bạn hữu trên trời có thể giúp chúng ta thấy ánh sáng của Chúa Kitô.

Một trong các thánh này là Thánh I-Nhã, người biết thế nào là trầm cảm, người cầu bầu cực mạnh cho chúng ta để chống trầm cảm. Người ta kể rằng, trong căn phòng tu nhỏ của ngài, “có ngày ngài đã nghĩ nháy qua cửa sổ để chấm dứt các cơn đau của mình”, nhưng ngài không làm. Theo gương của một ẩn tu lớn tuổi, ngài quyết định “cầm cự, có những ngày tròn

ngài không ăn, không uống” (dĩ nhiên là nguy hiểm cho tính mạng của ngài), cho đến khi Chúa cho ngài được bình tâm như ngài mong muốn. Sau bảy ngày, cha giải tội bắt ngài ngừng việc hành xác này.

Nhờ ơn Chúa, Thánh I-Nhã đã thoát được bóng tối của tuyệt vọng và bây giờ ngài là một trong các Thánh lớn của mọi thời. Ngài để lại cho chúng ta “Lời cầu nguyện chống trầm cảm” để đọc trong những giây phút đen tối nhất cuộc đời. Lời cầu nguyện giúp biến nỗi buồn và rối loạn thành niềm vui và bình tâm.

"Lạy Chúa Giêsu Kitô,

Khi mọi sự đều đen tối,

Và khi chúng con cảm thấy mình yếu đuối và bất lực,

Xin cho chúng con thấy ý nghĩa sự hiện diện của Chúa,

*Tình yêu và sức mạnh của Chúa.
Xin giúp chúng con có được lòng tin tưởng trọn hảo
Trong tình yêu chăm sóc của Chúa
Và trong quyền lực củng cố của Chúa
Để không có gì làm cho chúng con hãi sợ hay lo lắng,
Vì, sống gần Chúa,
Chúng con sẽ thấy bàn tay của Chúa,
Mục đích của Chúa, ý của Chúa qua tất cả mọi sự”.*

Giuse Nguyễn Tùng Lâm dịch

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội (8.12), và lễ kính Thánh Phanxicô Xaviê, linh mục (3.12).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ANH PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN HỒNG PHƯỚC,
Trưởng Ban Điều hành CĐ LCTX GP Thanh Hóa

CHỊ MARIA TRẦN THỊ THU
Thành viên BCH CĐ LCTX GP Ban Mê Thuật

ANH PHANXICÔ XAVIÊ ĐỖ CÔNG MINH,
Cộng tác viên Tập san TLHT LCTX

Chúc quý Anh, Chị luôn sống theo mẫu gương khiêm nhường và thánh thiện của Thánh nhân.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 12/2020	02
✠ Sống Lời Chúa	04
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B 59)	12
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐ LCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	20
◆ Tin CĐ LCTX Miền Gialai-Kontum	25
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Chờ đợi nhưng phải tỉnh thức	27
◆ Khoảng vô hình	31
◆ Thiện và ác	34
◆ Sẵn sàng cho Giáng sinh	36
◆ Tâm tình mùa Vọng sau giông bão	39
◆ Hành trình mùa Vọng của Đức Maria	43
◆ Sự đau khổ của con người...(tt và hết)	48
◆ Hãy đón nhận con trai tôi	52
◆ Những điều đặc biệt vào dịp Giáng sinh tại Ý	56
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Biểu tượng Giáng sinh và ý nghĩa	58
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Bạn bị uế oải...	62

